

**EUROPOS SĄJUNGOS
TARYBA**

**Briuselis, 2006 m. lapkričio 16 d. (27.11)
(OR. en)**

15384/06

**Tarpinstitucinė byla:
2005/0245 (COD)**

LIMITE

**EF 56
ECOFIN 406
CONSOM 119
CRIMORG 179
CODEC 1315**

PRANEŠIMAS

nuo:	Pirmininkaujančios valstybės narės
kam:	Finansinių paslaugų darbo grupei (atašė – mokėjimo paslaugos)
Komisijos pasiūlymo Nr.:	15625/05 EF 62 ECOFIN 407 CONSOM 54 CRIMORG 155 CODEC 1165
Dalykas:	Pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičiančios Direktyvas 97/7/EB, 2000/12/EB ir 2002/65/EB

Priedamas pirmininkaujančios valstybės narės kompromisinis tekstas.

Ankstesnių tekstų pakeitimai pabraukti.

Pasiūlymas

**Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos
dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje,**

iš dalies keičiančios Direktyvas 97/7/EB, 2000/12/EB ir 2002/65/EB

- 1) Siekiant sukurti vidaus rinką būtina, jog Bendrijoje būtų panaikintos visos vidaus sienos, kad būtų sudarytos sąlygos laisvam prekių, žmonių, paslaugų ir kapitalo judėjimui. Todėl tinkamas vienos bendros mokėjimo paslaugų rinkos veikimas yra esminis dalykas. Tačiau šiuo metu nepakankamas teisės aktų suderinimas šioje srityje trukdo šiai rinkai veikti.
- 2) Šiuo metu valstybių narių mokėjimo paslaugų rinkos organizuojamos atskirai pagal nacionalines taisykles, o mokėjimo paslaugas reglamentuojanti teisinė sistema suskaidyta į 25 nacionalines teisinės sistemas.
- 3) Šioje srityje jau priimta keletas Bendrijos aktų, t. y. 1997 m. sausio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/5/EB dėl tarptautinių kreditinių pervedimų ir 2001 m. gruodžio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2560/2001 dėl tarptautinių mokėjimų eurai, tačiau jie padėtų pakankamai nepagerino, kaip ir 1987 m. gruodžio 8 d. Komisijos rekomendacija 87/598/EEB dėl Europos elgesio kodekso, susijusio su elektroniniu būdu atliekamais mokėjimais (finansų įstaigų, prekybininkų bei paslaugų įstaigų ir vartotojų santykiai), 1988 m. lapkričio 17 d. Komisijos rekomendacija 88/590/EEB dėl mokėjimo sistemų, ypač dėl kortelės turėtojo ir kortelės išdavėjo santykių, arba 1997 m. liepos 30 d. Komisijos rekomendacija 97/489/EB dėl elektroninėmis mokėjimo priemonėmis atliekamų operacijų, ypač dėl išdavėjo ir turėtojo santykių. Nepaisant to, šių priemonių vis dar nepakanka. Be to, greta egzistuojant nacionalinėms nuostatoms ir neišbaigta Bendrijos sistemai, kyla painiava ir trūksta teisinio tikrumo.¹

¹ Kaip ECON 1.

- 4) Todėl būtina Bendrijos lygiu sukurti šiuolaikišką ir nuoseklią mokėjimo paslaugų teisinę sistemą, nepaisant to, ar tos paslaugos yra suderinamos su sistema, sukurta pagal finansinio sektoriaus Bendros mokėjimų eurai erdvės (BMEE) iniciatyvą, kuri būtų neutrali ir užtikrintų vienodas sąlygas visoms mokėjimo sistemoms, kad būtų išsaugota pasirinkimo galimybė vartotojams; tai būtų didelis žingsnis pirmyn vartotojo patiriamų išlaidų, saugumo ir veiksmingumo srityje palyginti su esamomis nacionalinėmis sistemomis.¹
- 5) Ši sistema turėtų užtikrinti nacionalinių nuostatų dėl riziką ribojančių reikalavimų derinimą, galimybę į rinką patekti naujiems mokėjimo paslaugų teikėjams, informavimo reikalavimus ir atitinkamas mokėjimo paslaugų vartotojų teises bei įsipareigojimus. Tokioje sistemoje turėtų būti išlaikytos Reglamento (EB) Nr. 2560/2001, kuriuo buvo sukurta viena bendra mokėjimų eurai rinka, nuostatos, susijusios su kainomis. Direktyvos 97/5/EB nuostatos bei Rekomendacijose 87/598/EEB, 88/590/EEB ir 97/489/EB pateikti patarimai turėtų būti sujungti į vieną privalomosios galios teisės aktą.
- 6) Tačiau netikslinga, kad ši teisinė sistema būtų visa apimanti. Ji turėtų būti taikoma tik tiems paslaugų teikėjams, kurių pagrindinė veikla yra mokėjimo paslaugų teikimas mokėjimo paslaugų vartotojams. Taip pat netikslinga ją taikyti paslaugoms, kai mokėtojas perduoda lėšas arba jas transportuoja gavėjui tik banknotais ir monetomis arba kai tas perdavimas grindžiamas čekiu, vekseliu, skoliniu įsipareigojimu arba kitomis priemonėmis, pateisinamaisiais dokumentais arba kortelėmis, skirtomis mokėjimo paslaugų teikėjui arba kitai šaliai, siekiant perduoti lėšas gavėjui. Nors teisinė sistema turėtų būti taikoma mokėjimo paslaugų vartotojams ir jų santykiams su mokėjimo paslaugų teikėjais, kai jie naudojami mokėjimo paslaugomis, kai kurios nuostatos neturėtų būti taikomos operacijoms, kurias vykdo įmonės, kadangi vartotojas gali su mokėjimo paslaugų teikėju derėtis dėl konkretnių ir tinkamesnių terminų ir sąlygų.

¹ Kaip ECON 2.

- 6a) Piniginės perlaidos yra paprasta mokėjimo paslauga, paprastai grindžiama grynaisiais pinigais, kuriuos mokėtojas suteikia mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris perveda atitinkamą sumą, pavyzdžiui, ryšiu tinkle, gavėjui arba kitam mokėjimo paslaugų teikėjui, veikiančiam gavėjo vardu. Kai kuriose valstybėse narėse prekybos centrai, prekiautojai ir kiti mažmenininkai teikia visuomenei atitinkamą paslaugą sudarydami sąlygas sumokėti komunalinius mokesčius ir apmokėti kitas įprastas namų ūkio sąskaitas. Ši paslauga priskiriama piniginėms perlaidoms, kaip apibrėžta šioje direktyvoje.¹
- 7) Būtina nurodyti tokių kategorijų mokėjimo paslaugų teikėjus, kurie gali teisėtai teikti šias paslaugas visoje Bendrijoje, t. y. kredito įstaigas, kurios priima indėlius iš vartotojų mokėjimo operacijoms finansuoti ir kurioms toliau turėtų būti taikomi riziką ribojantys reikalavimai pagal 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo, elektroninių pinigų įstaigas, kurios leidžia elektroninius pinigus mokėjimo operacijoms finansuoti ir kurioms toliau turėtų būti taikomi riziką ribojantys reikalavimai pagal 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/46/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, ir pašto pinigų persiuntimo sistemų (žiro) įstaigas, kurioms tokia teisė suteikta pagal nacionalinės teisės aktus.
- 7a) Šioje direktyvoje nustatomos mokėjimo operacijų vykdymo taisyklės, kai lėšos yra elektroniniai pinigai, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/46/EB 1 straipsnio 3 dalies b punkte. Tačiau šioje direktyvoje nereglamentuojamas elektroninių pinigų išleidimas ir nekeičiamas riziką ribojantis elektroninių pinigų įstaigų reglamentavimas, kaip numatyta Direktyvoje 2000/46/EB. Todėl mokėjimo įstaigoms neleidžiama išleisti elektroninių pinigų.²

¹ Nauja antraštinė dalis, susijusi su sąskaitų apmokėjimo paslaugomis.

² Nauja antraštinė dalis siekiant paaiškinti, kad šioje direktyvoje nereglamentuojamas elektroninių pinigų leidimas ir todėl mokėjimo įstaigoms neleidžiama leisti elektroninių pinigų.

- 8) Tačiau siekiant panaikinti patekimo į rinką teisinę kliūtis, būtina nustatyti vieną bendrą licenciją, skirtą visiems mokėjimo paslaugų teikėjams, nesusijusiems su indėlių priėmimu ar elektroninių pinigų išleidimu. Todėl tikslinga įvesti naują paslaugų teikėjų kategoriją – mokėjimo įstaigų kategoriją – numatant fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie nepriklauso dabartinėms kategorijoms, išduoti, laikantis griežtų ir išsamių sąlygų, leidimus teikti mokėjimo paslaugas visoje Bendrijoje. Taip visoje Bendrijoje tokioms paslaugoms galiotų tos pačios sąlygos.¹
- 9) Leidimų vykdyti mokėjimo įstaigos veiklą išdavimo ir išlaikymo sąlygos turėtų apimti riziką ribojančius reikalavimus, kurie turi būti proporcingi tokių įstaigų vykdant savo veiklą patiriamai veiklos ir finansinei rizikai. Mokėjimo įstaigoms keliamuose reikalavimuose turėtų atsispindėti tai, kad mokėjimo įstaigos vykdo veiklą labiau specializuotose ir siauresnėse srityse, kuriose atsirandanti rizika yra daug labiau ribota ir ją lengviau stebėti bei kontroliuoti negu riziką, atsirandančią vykdant platesnio pobūdžio kredito įstaigų veiklą. Visų pirma mokėjimo įstaigoms turėtų būti draudžiama priimti iš vartotojų indėlius ir leidžiama naudotis tik lėšomis, gautomis iš vartotojų už mokėjimo paslaugų teikimą. Turėtų būti numatyta, kad klientų lėšos turi būti laikomos atskirai nuo mokėjimo įstaigos lėšų, skirtų kitai veiklai. Mokėjimo įstaigoms taip pat turėtų būti taikomi galiojantys kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimai.²
- [9a) Svarbu garantuoti mokėjimo įstaigų finansinį stabilumą. Todėl mokėjimo įstaigos neturėtų teikti ilgalaikių paslaugų, pavyzdžiui, hipotekinių paskolų. Tačiau tais atvejais, kai paskola suteikiama siekiant sudaryti palankesnes sąlygas mokėjimo paslaugų teikimui, pvz., išduodant kredito korteles, arba yra glaudžiai susijusi su mokėjimo įstaigos veikla, ją suteikti reikėtų leisti, jei ji refinansuojama naudojant mokėjimo įstaigos nuosavas lėšas, įskaitant lėšas, įgytas iš kapitalo rinkų, bet ne lėšas, turimas kliento vardu ir skirtas mokėjimo paslaugoms teikti.³]

¹ Kaip ECON 4.

² Iš dalies kaip ECON 5.

³ Iš dalies pakeistas ECON 6. Laužtiniuose skliaustuose, kadangi tai susiję su kapitalu, t. t.

- 10) Valstybės narės turi paskirti institucijas, atsakingas už leidimų išdavimą mokėjimo įstaigoms, už nuolatinės kontrolės vykdymą ir už sprendimų dėl leidimų panaikinimo priėmimą. Siekdamas užtikrinti vienodo požiūrio principą, valstybės narės mokėjimo įstaigoms neturėtų taikyti kitų reikalavimų, nei numatyta šioje direktyvoje. Tačiau visus kompetentingų institucijų priimtus sprendimus turėtų būti galima užginčyti teismuose. Be to, kompetentingų institucijų užduotys neturėtų riboti mokėjimo sistemų priežiūros, kuri pagal Sutarties 105 straipsnio 2 dalies ketvirtą įtrauką yra Europos centrinių bankų sistemos uždavinys.
- 11) Atsižvelgiant į pageidavimą registruoti visų asmenų, teikiančių mokėjimo paslaugas, tapatybę ir buvimo vietą bei suteikti jiems tam tikrą tinkamumo laipsnį, neatsižvelgiant į tai, ar jie gali įvykdyti visas leidimų vykdyti mokėjimo įstaigos veiklą išdavimo sąlygas, kad nė vienas asmuo nebūtų priverstas veikti šešėlinės ekonomikos sąlygomis, tikslinga nustatyti mechanizmą, pagal kurį visų šių sąlygų įvykdyti negalintys mokėjimo paslaugų teikėjai vis tiek galėtų būti laikomi mokėjimo įstaigomis. Šiais tikslais yra tikslinga valstybėms narėms leisti įrašyti tokius asmenis į mokėjimo įstaigų registrą, netaikant visų leidimų išdavimo sąlygų. Tačiau būtina sudaryti galimybę taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą taikant griežtus reikalavimus operacijų apimčiai. Taip pat svarbu numatyti, kad tais atvejais, kai buvo taikyta nukrypti leidžianti nuostata, Bendrijoje teikiamas mokėjimo paslaugas galima teikti tik registravimosi valstybėje narėje.
- 12) išbraukta ¹.

¹ 12 antraštinė dalis turi būti išbraukta, nes 12a antraštinė dalis yra daugiau ar mažiau susijusi su tuo pačiu klausimu. Kitas sprendimas galėtų būti 12a konstatuojamosios dalies numerį pakeisti į 12, o 12b konstatuojamoji dalis taptų 12a konstatuojamąja dalimi.

- 12a) Būtina, kad kiekvienas mokėjimo paslaugų teikėjas galėtų naudotis mokėjimo sistemų techninės infrastruktūros paslaugomis. Paprastai tokios mokėjimo sistemos apima, pvz., keturių šalių kortelių sistemas bei pagrindines sistemas, kuriose apdorojami kredito pavedimai ir tiesioginis nurašymas nuo sąskaitos. Siekiant visoje Bendrijoje užtikrinti vienodo požiūrio principą į skirtingų kategorijų leidimą turinčius mokėjimo paslaugų teikėjus atsižvelgiant į jų riziką ribojančioje licencijoje nurodytas sąlygas, būtina aiškiai išdėstyti taisykles, susijusias su galimybe teikti mokėjimo paslaugas ir naudotis mokėjimo sistemomis. Turėtų būti numatyta nuostata dėl nediskriminavimo principo taikymo leidimą turinčioms mokėjimo įstaigoms ir kredito įstaigoms, kad vidaus rinkoje konkuruojantis mokėjimo paslaugų teikėjas galėtų naudotis tų mokėjimo sistemų techninės infrastruktūros paslaugomis tomis pačiomis sąlygomis. Galima pateisinti skirtingo požiūrio taikymą leidimą turintiems mokėjimo paslaugų teikėjams ir tiems mokėjimo paslaugų teikėjams, kuriems taikoma nukrypti leidžianti nuostata pagal šios direktyvos 21 straipsnį bei kurie atsisako taikyti tam tikras nuostatas pagal Direktyvos 2000/46/EB 8 straipsnį, atsižvelgiant į tų mokėjimo paslaugų teikėjų riziką ribojančios sistemos skirtumus palyginti su leidimą turinčiais mokėjimo paslaugų teikėjais. Bet kuriuo atveju taikyti skirtingas kainų sąlygas galima tik tuo atveju, kai tai pateisinama skirtingomis išlaidomis, kurias patiria mokėjimo paslaugų teikėjai. Taip neturėtų būti pažeidžiamos valstybių narių teisės apriboti galimybes naudotis sistemiškai svarbiomis sistemomis pagal Direktyvą 98/26/EB ar ribojama ECB ir ECBS kompetencija, kaip nustatyta Sutarties 105 straipsnio 2 dalyje ir ECBS statuto 3.1 ir 22 straipsniuose, susijusi su naudojimusi mokėjimo sistemomis. (...)
- 12b) Nuostatos dėl naudojimosi mokėjimo sistemomis būtų netaikomos uždaroms (...) sistemoms, kurias (...) sukuria ir valdo vienas mokėjimo paslaugų teikėjas. Tokios uždaros sistemos gali veikti tiesiogiai konkuruodamos su mokėjimo sistemomis arba, kaip labiau įprasta, veikti toje rinkos nišoje, kurios mokėjimo sistemos tinkamai neapima. Uždaros mokėjimo sistemos apima trijų šalių kortelių sistemas, bankų grupių vidaus sistemas, telekomunikacijų paslaugų teikėjų teikiamas mokėjimo paslaugas arba piniginių perlaidų paslaugas, kai uždaros sistemos operatorius (...) teikia mokėjimo paslaugas (...) ir mokėtojui, ir gavėjui. Būtų netikslinga suteikti galimybę trečiosioms šalims naudotis uždaromis (...) mokėjimo sistemomis.
- 13) Siekiant užtikrinti mokėjimo paslaugoms keliamų sąlygų skaidrumą, reikėtų nustatyti tam tikras taisykles.

- 14) Ši direktyva neturėtų būti taikoma grynaisiais pinigais atliekamoms mokėjimo operacijoms, kadangi jau egzistuoja viena bendra mokėjimų grynaisiais pinigais rinka. Ši direktyva taip pat neturėtų būti taikoma mokėjimo operacijoms, grindžiamoms popieriniais čekiais, nes dėl savo pobūdžio jie negali būti apdorojami taip veiksmingai, kaip kitos mokėjimo priemonės. Tačiau gera praktika šioje srityje turėtų remtis šioje direktyvoje nustatytais principais.¹
- 15) išbraukta².
- 15a) Kadangi vartotojai ir įmonės nėra panašioje padėtyje, vienodas jų apsaugos lygis yra nereikalingas. Kadangi yra svarbu užtikrinti vartotojų teises nuostatomis, nuo kurių negalima nukrypti sudarant sutartį, įmonėms ir organizacijoms tikslinga leisti susitarti kitaip. Tačiau valstybės narės turėtų turėti galimybę numatyti, kad mikroįmonėms, kaip apibrėžta Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB dėl mikroįmonių, mažų ir vidutinių įmonių apibrėžimo, būtų taikomos tos pačios nuostatos kaip ir vartotojams. Bet kuriuo atveju kai kurios pagrindinės direktyvos nuostatos turėtų būti taikomos visada neatsižvelgiant į naudotojo statusą.
- (16) Šioje direktyvoje turėtų būti nurodyti mokėjimo paslaugų teikėjo įsipareigojimai teikiant informaciją mokėjimo paslaugų vartotojams, kurie turėtų gauti taip pat aiškiai išdėstytą informaciją apie mokėjimo paslaugas, kad galėtų rinktis remdamiesi išsamia informacija ir daryti tai ES teritorijoje. Siekiant skaidrumo, šioje direktyvoje nustatyti būtini suderinti reikalavimai siekiant užtikrinti, kad mokėjimo paslaugų vartotojams būtų suteikta reikiama ir pakankama informacija apie mokėjimo paslaugų sutartį ir mokėjimo operacijas. Siekiant skatinti sklandų mokėjimo paslaugų vidaus rinkos veikimą³, valstybėms narėms neturėtų būti suteikta galimybė priimti su informavimu susijusių nuostatų, išskyrus šioje direktyvoje nustatytas nuostatas.

¹ Kaip ECON 8.

² Turėtų būti išbraukta kaip siūloma ECON 9.

³ EP: redakciją reikia išdėstyti aiškiau. To siekiama nauja redakcija.

- 17) Vartotojai turėtų būti apsaugoti nuo nesąžiningos ir klaidinančios praktikos pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje, taip pat pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/31/EB (Elektroninės komercijos direktyvą) bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/65/EB dėl nuotolinės prekybos vartotojams skirtomis finansinėmis paslaugomis. Papildomos nuostatos šiuose galiojančiuose teisės aktuose taikomos toliau. Tačiau visų pirma reikia aiškiau nustatyti šios direktyvos ir Direktyvos 2002/65/EB santykį.
- 18) Reikalaujama informacija turėtų atitikti vartotojo poreikius ir būti perduodama standartiniu būdu. Tačiau informavimo apie vieno mokėjimo operaciją reikalavimai turėtų skirtis nuo reikalavimų, keliamų bendrajai sutarčiai, pagal kurią numatoma vykdyti keletą mokėjimo operacijų.¹
- 18a) Praktikoje bendrosios sutartys ir jose nustatytos operacijos yra daug labiau įprastos ir ekonominiu požiūriu svarbesnės už vieno mokėjimo operacijas. Bendroji sutartis yra būtina, jei yra mokėjimo sąskaita arba konkreti mokėjimo priemonė. Todėl išankstiniam informavimui apie bendrąsias sutartis keliami reikalavimai turėtų būti išsamesni, o informacija visuomet turėtų būti teikiama raštu arba naudojant kitą patvariąją laikmeną, įskaitant visų pirma sąskaitų spausdintuvų spaudinius, diskelius, vienkartinio rašymo kompaktinius diskus, skaitmeninius universaliuosius diskus ir asmeninių kompiuterių standžiuosius diskus, kuriuose galima laikyti elektroninį paštą, bet neįskaitant interneto tinklaviečių, išskyrus atvejus, kai tokias tinklavietes galima naudoti ateityje informavimo tikslus atitinkančiu laikotarpiu ir kuriose laikomą informaciją galima atkurti nepakitusia.² Pavyzdžiui, gali būti susitarta, kad interneto bankininkystės atveju visa informacija apie mokėjimo sąskaitą pateikiama internete.

¹ Kaip ECON 10.

² Kaip susitarta AT pirmininkavimo metu, tekstas iš pirminio „patvariosios laikmenos“ apibrėžimo 4 straipsnio 19 dalyje turi būti perkeltas į konstatuojamąją dalį.

- 18b) Vieno mokėjimo operacijų atveju turėtų būti pateikiama tik esminė informacija mokėjimo paslaugų teikėjo iniciatyva. Kadangi mokėtojas paprastai pateikia mokėjimo pavedimą asmeniškai, nereikia reikalauti, kad informacija kiekvienu atveju būtų pateikiama raštu ar naudojant kitą patvariąją laikmeną. Mokėjimo paslaugų teikėjas informaciją gali pateikti žodžiu prie langelio arba pateikti ją kitu lengvai prieinamu būdu, pavyzdžiui, nuolat skelbdamas sąlygas skelbimų lentoje patalpose. Taip pat turėtų būti pateikiama informacija, kur galima susipažinti su išsamesne informacija (pvz., svetainės adresas). Tačiau vartotojui pareikalavus, esminė informacija turėtų būti pateikiama raštu arba naudojant kitą patvariąją laikmeną.
- 18c) Direktyvoje patvirtinama vartotojo teisė nemokamai gauti atitinkamą informaciją prieš įsipareigojant mokėjimo paslaugų sutartimi. Atitinkamai vartotojas galėtų prašyti nemokamai iš anksto pateikti informaciją ir bendrąją sutartį raštu bet kuriuo sutartinių santykių metu. Todėl vartotojas gali palyginti mokėjimo paslaugų teikėjų paslaugas ir jų sąlygas bei iškilus ginčui patikrinti savo sutartines teises ir įsipareigojimus. Šios nuostatos atitinka pirmiau minėtoje Direktyvoje 2002/65/EB nustatytas taisykles. Aiškios šios direktyvos nuostatos dėl nemokomo informavimo nereiškia, kad galėtų būti imami mokesčiai už informacijos teikimą vartotojams pagal kitas taikomas direktyvas.
- 18d) Be to, vartotojas turėtų gauti pagrindinę informaciją apie įvykdytas operacijas be papildomų mokesčių. Vieno mokėjimo operacijos atveju mokėjimo paslaugų teikėjas neturėtų imti atskiro mokesčio už šią informaciją. Taip pat vėliau kas mėnesį teikiama informacija apie mokėjimo operacijas pagal bendrąją sutartį turėtų būti nemokama. Tačiau atsižvelgiant į skaidrumo svarbą nustatant kainas ir skirtingus vartotojų poreikius, šalys galėtų susitarti dėl mokesčių, jei tokia informacija teikiama raštu, taip pat jei informacija teikiama dažniau ar papildomai. Siekiant atitinkamai atsižvelgti į skirtingas nacionalines praktikas valstybėms narėms būtų leidžiama nustatyti taisykles, reikalaujant, kad kas mėnesį raštu mokėjimo sąskaitų ataskaitos visada būtų teikiamos nemokamai.

- 19) Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas vartotojų mobilumui, vartotojams turėtų būti suteikta galimybė praėjus metams be mokesčio nutraukti bendrąją sutartį. Vartotojams negali būti nustatomas ilgesnis nei vieno mėnesio, o mokėjimo paslaugų teikėjams – ne trumpesnis kaip dviejų mėnesių įspėjimo laikotarpis. Ši direktyva neturi įtakos kituose atitinkamuose Bendrijos ar nacionalinės teisės aktuose, pvz., su pinigų plovimu, terorizmu ir nusikaltimų prevencija bei tyrimu susijusiuose teisės aktuose numatytam mokėjimo paslaugų teikėjo įsipareigojimui nutraukti mokėjimo paslaugų sutartį ar blokuoti mokėjimo priemonės naudojimą.
- 20) [Alternatyvi galimybė perkant pigias prekes ir paslaugas turėtų būti mikromokėjimai, kuriuos atlikti būtų pigu ir nesudėtinga bei kuriems neturėtų būti keliami pernelyg dideli reikalavimai. Todėl atitinkami informavimo reikalavimai ir mikromokėjimų vykdymo taisyklės turėtų apsiriboti pagrindine informacija, taip pat turėtų būti atsižvelgiama į pagrįstus priemonių, skirtų mažos vertės mokėjimams, techninius pajėgumus. Nepaisant palengvinto režimo, mokėjimo paslaugų vartotojams turėtų būti užtikrinta atitinkama apsauga atsižvelgiant į šių priemonių keliamą ribotą riziką.]
- 21) Siekiant paskatinti mokėjimo paslaugų vartotoją per daug nedelsiant pranešti savo paslaugų teikėjui apie mokėjimo priemonės vagystę arba praradimą ir taip sumažinti neleistinių operacijų riziką, vartotojas turėtų būti atsakingas tik už ribotą sumą, išskyrus mokėjimo paslaugų vartotojo sukčiavimo ar didelio neatsargumo atvejus. Be to, kai vartotojas praneša mokėjimo paslaugų teikėjui, kad jo mokėjimo priemonei galėjo kilti pavojus, nebeturėtų būti reikalaujama, kad vartotojas padengtų vėliau atsiradusius nuostolius, susijusius su neleistinu tos priemonės panaudojimu. Mokėjimo paslaugų teikėjai yra atsakingi už jų pačių produktų techninį saugumą.¹

¹ Kaip ECON 11.

- 21a) Įvertinant galimą mokėjimo paslaugų vartotojo aplaidumą, reikėtų atsižvelgti į visas aplinkybes. Įtariamo aplaidumo įrodymai ir laipsnis turėtų vertinamas (...) pagal nacionalinę teisę. Sutartiniai terminai ir sąlygos, susiję su elektroninės lėšų pervedimo priemonės suteikimu ir naudojimu, kurių poveikis būtų padidinti įrodinėjimo našta vartotojui ar sumažinti įrodinėjimo našta išdavėjui, turėtų būti laikomi negaliojančiais.¹
- 21b) Valstybės narės gali nustatyti mažiau griežtas taisykles vartotojams, kad išlaikytų esamą vartotojo apsaugos lygį ir skatintų pasitikėjimą saugiu elektroninių mokėjimo priemonių naudojimu. Reikėtų tinkamai atsižvelgti į tai, kad skirtingos priemonės kelia skirtingą riziką; tai skatintų išleisti saugesnes priemones. Valstybės narės galėtų sumažinti arba visiškai panaikinti mokėtojo atsakomybę, išskyrus mokėtojo sukčiavimo atvejus.
- 22) Turėtų būti numatytos nuostatos dėl nuostolių paskirstymo neleistinų mokėjimo operacijų atveju. Mokėjimo paslaugų vartotojams, kurie nėra vartotojai, gali būti taikomos skirtingos nuostatos, nes tokie vartotojai paprastai gali geriau įvertinti sukčiavimo riziką ir imtis atitinkamų apsaugos priemonių.²
- 23) Šioje direktyvoje turėtų būti nustatytos grąžinimo taisyklės, užtikrinančiomis vartotojo apsaugą tais atvejais, kai įvykdytos mokėjimo operacijos suma yra didesnė už pagrįstai tikėtiną sumą. Mokėjimo paslaugų teikėjai galėtų nustatyti dar palankesnes sąlygas savo vartotojams ir, pavyzdžiui, grąžinti bet kokias abejotinas mokėjimo operacijų sumas. Kai vartotojas pateikia reikalavimą grąžinti mokėjimo operacijos sumą, jeigu suma nebuvo nurodyta, teisės į grąžinimą neturėtų turėti įtakos mokėtojo įsipareigojimui gavėjui dėl užsakyto, sunaudoto arba teisėtai apmokestinto prekių ar paslaugų arba vartotojo teisėms atšaukti mokėjimo pavedimą.

¹ ECON 12.

² Suderinama su ECON 13.

- 23a) Finansų planavimo ir mokėjimo įsipareigojimų įvykdymo laiku tikslais vartotojai ir įmonės turi turėti neabejotiną informaciją, kiek trunka mokėjimo pavedimo įvykdymas. Todėl direktyvoje vienareikšmiškai nurodomas momentas, nuo kurio įsigalioja teisės ir pradedami vykdyti įsipareigojimai. Atitinkamas momentas yra momentas, kada mokėjimo paslaugų teikėjas faktiškai gauna mokėjimo pavedimą arba turėjo jį gauti įprastomis aplinkybėmis. Vartotojai turėtų būti įsitikinę, kad mokėjimo pavedimas bus tinkamai įvykdytas, jei mokėjimo paslaugų teikėjas neturi sutartinio ar įstatymų numatyto pagrindo atsisakyti jį vykdyti. Jei mokėjimo paslaugų teikėjas atsisakytų vykdyti mokėjimo pavedimą, mokėjimo paslaugų vartotojui turėtų būti kuo anksčiau pranešama apie atsisakymą ir jo priežastį laikantis nacionalinėje ir Bendrijos teisėje nustatytų reikalavimų.
- 24) Atsižvelgiant į mokėjimo operacijų tvarkymo šiuolaikinėmis visiškai automatizuotomis mokėjimo sistemomis greitį, o tai reiškia, kad po tam tikro laiko momento mokėjimo pavedimų negalima atšaukti be didelių žmogaus įsikišimo išlaidų, reikia nustatyti tikslų mokėjimo atšaukimo terminą. Tačiau atsižvelgiant į mokėjimo paslaugos ir mokėjimo pavedimo rūšį, šalys savo susitarimu gali nustatyti skirtingus laiko momentus. Šiuo atveju nuostata dėl mokėjimo atšaukimo taikoma tik mokėjimo paslaugų vartotojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo santykiuose, todėl nepažeidžia nuostatų dėl mokėjimo operacijų mokėjimo sistemose neatšaukiamumo ir galutinio pobūdžio.
- 25) Siekiant visiškai integruoto tiesioginio mokėjimų apdorojimo ir teisinio tikrumo mokėjimo paslaugų vartotojams vykdant visus įsipareigojimus, kuriais grindžiama operacija, būtina, kad visa mokėtojo pervesta suma turėtų būti įskaityta į gavėjo sąskaitą. Atitinkamai, mokėjimo operacijų vykdyme dalyvaujantys tarpininkai neturėtų turėti galimybės daryti atskaitymų iš pervedamos sumos. Tačiau gavėjas turėtų turėti galimybę su savo mokėjimo paslaugos teikėju sudaryti susitarimą, pagal kurį pastarasis galėtų atskaityti savo mokesčius. Nepaisant to, siekiant suteikti gavėjui galimybę patikrinti, ar atitinkama suma tinkamai sumokėta, vėliau teikiamoje informacijoje apie mokėjimo operaciją reikėtų nurodyti ne tik visą pervestą lėšų sumą, bet ir mokesčių sumą.

- 26) Mokesčių srityje patirtis parodė, kad sistema yra veiksmingiausia, kai mokesčius mokėtojas ir gavėjas pasidalija, kadangi sudaromos palankesnės sąlygos tiesioginiam mokėjimų apdorojimui. Todėl reiktų nustatyti, kad mokesčius iš mokėtojo ir gavėjo tiesiogiai ima atitinkami jų mokėjimo paslaugų teikėjai. Tačiau ši nuostata turėtų būti taikoma tik tais atvejais, kai operacijai atlikti nereikia keisti valiutos.¹ Imamų mokesčių suma gali būti lygi ir nuliui, kadangi šios direktyvos nuostatos neturi poveikio praktikai, kai mokėjimo paslaugų teikėjas neima mokesčių iš vartotojų už sumų įskaitymą į jų sąskaitas. Atitinkamai, atsižvelgiant į sutartines sąlygas, mokėjimo paslaugų teikėjas už naudojimąsi mokėjimo paslauga gali imti mokestį tik iš gavėjo (prekiautojo), o tai reiškia, kad iš mokėtojo mokesčiai neimami. Naudojimasis mokėjimo sistemomis gali būti apmokestinamas imant abonentinį mokestį. Nuostatos dėl pervedamos sumos ar imamų mokesčių neturi tiesioginio poveikio mokėjimo paslaugų teikėjų ar tarpininkų tarpusavio kainų nustatymui.
- 26a) Siekiant skatinti skaidrumą ir konkurenciją, mokėjimo paslaugų teikėjas neturėtų užkirsti kelio gavėjui reikalauti, kad mokėtojas mokėtų mokestį už naudojimąsi konkrečia mokėjimo priemone. Tačiau tuo atveju, kai debeto kortelė yra mokėjimo infrastruktūros esminė dalis, valstybės narės gali uždrausti gavėjams imti mokesčius už debeto kortelėmis vykdomus mokėjimus.

¹ Kaip ECON 15.

- 27) Siekiant padidinti mokėjimų veiksmingumą visoje Bendrijoje, visiems mokėtojo inicijuotiems mokėjimams, nurodytiems eurai ar kita nacionaline ES valiuta, įskaitant kredito pervedimus ir pinigines perlaidas, turėtų būti taikomas maksimalus vienos dienos įvykdymo laikotarpis. Visiems kitiems mokėjimams, pavyzdžiui, gavėjo arba per jį inicijuotiems mokėjimams, įskaitant tiesioginį nurašymą nuo sąskaitos ir mokėjimus kortelėmis, jei mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas nėra sudarę aiškaus susitarimo, numatančio ilgesnį įvykdymo laikotarpį, turėtų būti taikomas toks pat vienos dienos įvykdymo laikotarpis. Tačiau galimybė gavėjui (prekiautojui) ir mokėjimo paslaugų teikėjui susitarti kitaip turėtų būti ribojama nustatant trijų darbo dienų terminą, kai naudojama tiesioginio nurašymo nuo sąskaitos sistema. Pirmiau nurodyti laikotarpiai gali būti pratęsti dar viena darbo diena, jei mokėjimo pavedimas pateikiamas raštu. Taip sudaromos sąlygos nepertraukiamai teikti mokėjimo paslaugas tiems vartotojams, kurie yra įpratę naudoti tik rašytinius dokumentus. Atsižvelgiant į tai, kad nacionalinės mokėjimo infrastruktūros dažnai yra labai veiksmingos, ir siekiant užkirsti kelią dabartinio paslaugų lygio pablogėjimui, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama atitinkamais atvejais palikti arba nustatyti taisykles, kuriose nustatomas trumpesnis nei vienos darbo dienos įvykdymo laikotarpis.¹
- 28) Nuostatos dėl visos mokėjimo sumos ir įvykdymo laikotarpio įgyvendinimas turėtų būti gera praktika, kai vieno iš paslaugų teikėjų buvimo vieta nėra Bendrijoje.²
- 29) Mokėjimo paslaugų vartotojams svarbu žinoti tikrąsias mokėjimo paslaugų sąnaudas ir mokesčius, kad jis galėtų pasirinkti mokėjimo paslaugą. Todėl neturėtų būti leidžiama naudoti neskaidrių kainų nustatymo metodų, nes bendrai manoma, kad dėl tokių metodų vartotojams labai sunku išsiaiškinti realią mokėjimo paslaugos kainą. Konkrečiai, neturėtų būti leidžiama mokėjimo įskaitymo datos naudoti vartotojo nenaudai.³

¹ Žr. ECON 16.

² ECON 19.

³ ECON 20.

- 30) Kad mokėjimo sistema veiktų sklandžiai ir veiksmingai, vartotojas turi pasitikėti mokėjimo paslaugų teikėju, kuris tinkamai ir per sutartą laiką įvykdo mokėjimo operaciją. Paprastai mokėjimo paslaugų teikėjas gali įvertinti su mokėjimo operacija susijusią riziką. Ne kas kitas, o mokėjimo paslaugų teikėjas pasirūpina mokėjimo sistema, imasi priemonių atšaukti neteisingai nukreiptas arba paskirstytas lėšas ir dažniausiai priima sprendimą dėl operacijos vykdyme dalyvaujančių tarpininkų. Atsižvelgiant į visa tai, visiškai tikslinga, išskyrus *force majeure* atvejį, nustatyti, kad mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas už mokėjimo operacijos, kurią jis priėmė iš vartotojo, įvykdymą.¹
- 30a) Mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų prisiimti atsakomybę už tinkamą mokėjimo įvykdymą, įskaitant visų pirma atsakomybę už visą mokėjimo operacijos sumą ir įvykdymo laikotarpį, bei visą atsakomybę už tai, kad kitos šalys mokėjimų grandinėje iki gavėjo sąskaitos (...) neįvykdė savo įsipareigojimų. Prisiimdamas šią atsakomybę, tuo atveju, kai visa suma neįskaityta į gavėjo sąskaitą, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų tinkamai įvykdyti mokėjimą arba nedelsdamas (...) grąžinti mokėtojui atitinkamą operacijos sumą, nepažeidžiant kitų reikalavimų, kurie gali būti pateikti. Šioje direktyvoje neturėtų būti apribojama mokėjimo paslaugų teikėjų ir tarpininkų, pvz., mokėjimų duomenų tvarkytojų, kurių reikalavimai turėtų būti reglamentuojami sutartinėmis nuostatomis, santykiuose galima kompensacija ir teisė į grąžinimą.
- 31) Mokėjimo paslaugų teikėjui turėtų būti suteikta galimybė nedviprasmiškai nurodyti informaciją, kurią reikalaujama pateikti mokėjimo pavedimui tinkamai įvykdyti. Tačiau, kita vertus, siekiant išvengti suskaidymo ir pavojaus integruotų mokėjimo sistemų Bendrijoje struktūrai, valstybėms narėms neturėtų būti leidžiama reikalauti, kad mokėjimo operacijoms vykdyti būtų naudojamas konkretus identifikatorius. Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė turėtų apsiriboti tinkamu mokėjimo operacijos įvykdymu pagal mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo pavedimą. Jei mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas reikalauja pateikti ir kitos informacijos, pvz., BIC (banko identifikavimo kodą) arba kito vartotojo pavadinimą (vardą, pavardę), kai įmanoma, jis turėtų pasirūpinti tinkamomis priemonėmis informacijos nuoseklumui patikrinti. Tačiau šia nuostata nereikalaujama atlikti fizinio tikrinimo ir todėl neturėtų trukdyti tiesioginiam mokėjimų apdorojimui.

¹ ECON 21.

- 32) Siekiant sudaryti sąlygas tam, kad būtų veiksmingai užkirstas kelias sukčiavimui ir kovojama su sukčiavimu atliekant mokėjimus visoje Bendrijoje, reikėtų numatyti nuostatą dėl veiksmingo keitimosi duomenimis, kurį vykdo mokėjimo paslaugų teikėjai, kuriems turėtų būti leidžiama rinkti ir tvarkyti asmens duomenis bei keisti duomenimis apie asmenis, susijusius su sukčiavimu atliekant mokėjimus. Visa ši veikla turėtų būti vykdoma laikantis 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo.
- 33) Būtina užtikrinti veiksmingą pagal šią direktyvą priimtų nacionalinės teisės nuostatų vykdymą. Todėl turėtų būti nustatytos tinkamos procedūros, pagal kurias bus galima teikti skundus dėl to, kad mokėjimo paslaugų teikėjai nesilaiko tų nuostatų, ir užtikrinti, kad prireikus bus skiriamos atitinkamos, proporcingos ir atgrasančios nuobaudos.
- 34) Nepažeidžiant vartotojų teisės iškelti bylą teisme, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad mokėjimo paslaugų teikėjų ir vartotojų konfliktai dėl šioje direktyvoje nustatytų teisių ir įsipareigojimų būtų sprendžiami prieinamu būdu ir atsižvelgiant į išlaidas. Romos konvencijoje užtikrinama, kad šalies, kurioje yra vartotojo įprastinė gyvenamoji vieta, privalomomis taisyklėmis suteikta apsauga negali būti panaikinta sutartinėmis sąlygomis dėl taikytinos teisės ¹.
- 34a) Valstybės narės turėtų nustatyti, ar teikti leidimus mokėjimo įstaigoms paskirtos kompetentingos institucijos galėtų taip pat būti kompetentingos institucijos taikant skundų ir ginčų sprendimo ne teismo tvarka procedūrą.
- 35) Ši direktyva neturėtų apriboti nacionalinės teisės nuostatų, susijusių su pasekmėmis, atsiradusiomis dėl atsakomybės už ataskaitos netikslią formuluotę arba perdavimą.

¹ EP pageidauja paaiškinimo, kad ši direktyva neturi įtakos taisyklėms dėl taikomos teisės, užtikrinančioms vartotojų apsaugą.

- 36) Kadangi būtina peržiūrėti šios direktyvos veiksmingumą ir stebėti kuriant vieną bendrą mokėjimų rinką daromą pažangą, turėtų būti reikalaujama, kad po trijų metų nuo šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę laikotarpio pabaigos Komisija pateiktų ataskaitą.
- 37) Kadangi Direktyvos 97/5/EB nuostatos buvo visiškai pakeistos, šią direktyvą reikėtų panaikinti.
- 38) Būtina nustatyti išsamesnes taisykles dėl nesąžiningo mokėjimo kortelių naudojimo; ši sritis šiuo metu reglamentuojama 1997 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su nuotolinės prekybos sutartimis, ir 2002 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/65/EB dėl nuotolinės prekybos vartotojams skirtomis finansinėmis paslaugomis ir iš dalies keičiančia Tarybos direktyvą 90/619/EEB ir Direktyvas 97/7/EB ir 98/27/EB. Todėl šios direktyvos turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistos.
- 39) Remiantis Direktyva 2006/48/EB, finansų įstaigoms netaikomos kredito įstaigoms taikomos taisyklės, todėl finansų įstaigoms turėtų būti taikomi tie patys reikalavimai, kurie taikomi mokėjimo įstaigoms, kad jos galėtų teikti mokėjimo paslaugas visoje Bendrijoje. Todėl reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti Direktyvą 2006/48/EB.
- 39a) Piniginė perlaida šioje direktyvoje apibrėžiama kaip mokėjimo paslauga, kuriai tekti mokėjimo įstaigos turi gauti leidimą, o kai kurie fiziniai ar juridiniai asmenys, besinaudojantys netaikymo sąlyga tam tikromis aplinkybėmis, nurodytomis šioje direktyvoje, turi registruotis, todėl atitinkamai reikėtų iš dalies pakeisti 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui.
- 40) Siekiant teisinio tikrumo, tikslinga numatyti pereinamojo laikotarpio nuostatas, pagal kurias asmenys, jau pradėję mokėjimo įstaigų veiklą pagal iki šios direktyvos įsigaliojimo galiojusius nacionalinės teisės aktus, galėtų nustatyti laikotarpiu tęsti tą veiklą atitinkamoje valstybėje narėje.

- 41) Kadangi siūlomų veiksmų tikslo, t. y. sukurti vieną bendrą mokėjimo paslaugų rinką, valstybės narės negali deramai pasiekti, nes tam reikia suderinti daugybę skirtingų taisyklių, kurios šiuo metu egzistuoja įvairių valstybių narių teisinėse sistemose, ir todėl minėtą tikslą galima lengviau pasiekti Bendrijos lygiu, Bendrija gali priimti priemones pagal subsidiarumo principą, kaip nustatyta Sutarties 5 straipsnyje. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva nenumatoma nieko, kas nėra būtina siekiant minėtų tikslų.
- 42) Šiai direktyvai įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtinamos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB su pakeitimais, padarytais 2006 m. liepos 17 d. Tarybos sprendimu 2006/512/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką,
- 43) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl teisės aktų leidybos tobulinimo 34 punktą, Taryba turėtų paskatinti valstybes nares savo ir Bendrijos interesų labui parengti lenteles, kurios kuo geriau parodys direktyvos ir perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių koreliaciją, ir viešai jas paskelbti. ¹

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

¹ Dėl siūlomo 85 straipsnio 1 dalies pakeitimo reikia įterpti naują konstatuojamąją dalį.

I ANTRAŠTINĖ DALIS

Dalykas, taikymo sritis ir sąvokų apibrėžimai

1 straipsnis

Dalykas

1. Šioje direktyvoje nustatomos taisyklės, pagal kurias valstybės narės nustato šias šešias mokėjimo paslaugų teikėjų kategorijas:
 - a) kredito įstaigos, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 1 dalies a punkte; ¹
 - b) elektroninių pinigų įstaigos, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/46/EB 1 straipsnio 3 dalies a punkte; ²
 - c) pašto pinigų persiuntimo sistemų (žiro) įstaigos, pagal nacionalinę teisę turinčios teisę teikti mokėjimo paslaugas;
 - d) mokėjimo įstaigos, kaip apibrėžta šioje direktyvoje; ³
 - da) Europos centrinis bankas ir nacionaliniai centriniai bankai, kai jie veikia ne kaip pinigų ar kitos viešosios valdžios institucijos; ⁴
 - db) valstybės narės ar jų regionų arba vietos valdžios institucijos, kai jos veikia ne kaip viešosios valdžios institucijos. ⁵

¹ ECON 26, nuoroda į naują 2006 m. KRD, o ne į 2000 m. direktyvą.

² ECON 27. Pagal Direktyvos 2000/46/EB 8 straipsnį ir tos įmonės, kurioms atsisakyta taikyti kai kurias nuostatas, yra elektroninių pinigų įstaigos.

³ ECON 28.

⁴ Iš dalies kaip ECON 29.

⁵ Iš dalies kaip ECON 30.

2. Šioje direktyvoje taip pat nustatomos taisyklės, reglamentuojančios mokėjimo paslaugų sąlygų skaidrumą ir informavimo apie šias paslaugas reikalavimus bei atitinkamas mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir įsipareigojimus, susijusius su mokėjimo paslaugų teikimu kaip nuolatiniu užsiėmimu arba veikla.¹
3. išbraukta².
- 3a. Išbraukta³.

2 straipsnis
Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma mokėjimo paslaugoms Bendrijoje. Tačiau šios direktyvos III ir IV antraštinės dalys taikomos tik tuo atveju, kai ir mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo arba mokėjimo operaciją atliekančio vieno mokėjimo paslaugų teikėjo buvimo vieta yra Bendrijoje.⁴

(...)
(...)
2. Šios direktyvos III ir IV antraštinės dalys taikomos euraiš arba kita vienos iš valstybių narių oficialia valiuta teikiamoms mokėjimo paslaugoms.⁵
3. Valstybės narės gali atsisakyti taikyti visas šios direktyvos nuostatas ar jų dalį Direktyvos 2006/48/EB 2 straipsnyje nurodytoms kredito įmonėms, išskyrus nurodytas pirmoje ir antroje įtraukoje.⁶

¹ Suderinama su ECON 31.

² Kaip ECON 32. Centriniai bankai nurodyti 1 dalies da punkte.

³ Perkelta į 2 straipsnio 3 dalį.

⁴ Aiškiau išdėstyti tekstą, kad jis būtų suderinamas su ECON 34 pirma dalimi.

⁵ Kaip ECON 34 paskutinėje dalyje.

⁶ Ankstesnė nepakeista 1 straipsnio 3a dalis.

3 straipsnis
Netaikymo sritis

Ši direktyva netaikoma:

- a) mokėjimo operacijoms, kurias mokėtojas atlieka tiesiogiai gavėjui tik grynaisiais pinigais be tarpininkų įsikišimo;
- aa) mokėjimo operacijoms, kurias mokėtojas atlieka gavėjui per prekybos agentą, kuris mokėtojo arba gavėjo vardu yra įgaliotas derėtis arba sudaryti sutartį dėl prekių ar paslaugų pardavimo ar pirkimo;
- b) banknotų ir monetų profesionaliam fiziniam transportavimui, įskaitant surinkimą, tvarkymą ir pristatymą;
- c) mokėjimo operacijoms, kurias sudaro neprofesionalus grynujų pinigų surinkimas ir pristatymas, kai vykdoma veikla nesiekiant pelno arba labdaros veikla;
- d) paslaugoms, kai grynuosius pinigus gavėjas duoda mokėtojai vykdam mokėjimo operaciją, gavus aiškų mokėjimo paslaugų vartotojo prašymą prieš pat mokėjimo operacijos įvykdymą, mokant už perkamas prekes ar paslaugas; ¹
- e) pinigų keitimo veiklai, t. y. grynujų pinigų operacijoms, kai lėšos nelaikomos mokėjimo sąskaitoje; ²
- ³ f) mokėjimo operacijoms, vykdomoms pagal bet kurią iš šių mokėjimo paslaugos teikėją įpareigojančių dokumentų siekiant perduoti lėšas gavėjui:

¹ Kaip ECON 36, šiek tiek iš dalies pakeista.

² Kaip ECON 37.

³ Pasirodo, kad aiški dauguma pageidautų, kaip siūloma, neįtraukti popierinių priemonių. Reiktų pažymėti, kad šioms priemonėms nepatenkant į šioje direktyvoje nustatytą suderinimo reikalavimo sritį, valstybės narės tokioms priemonėms gali toliau laisvai taikyti nacionalines taisykles, kurias jos laiko tinkamomis.

- i) popierinius čekius pagal 1931 m. kovo 19 d. Ženevos konvenciją dėl vieningo čekių įstatymo;
 - ii) popierinius čekius, panašius į nurodytus i papunktyje, reglamentuojamus valstybių narių, kurios nėra 1931 m. Ženevos konvencijos šalys, teisės nuostatomis;
 - iii) popierines tratas pagal 1930 m. birželio 7 d. Ženevos konvencija dėl vieningo įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymo;¹
 - iv) popierinius pateisinamuosius dokumentus;
 - v) popierinius kelionių čekius;
 - vi) popierinius skolinių įsipareigojimų dokumentus;
 - vii) popierines pašto perlaidas, kaip apibrėžė Pasaulinė pašto sąjunga.
- g) mokėjimo operacijoms, vykdomoms mokėjimo arba vertybinių popierių atsiskaitymo sistemoje arba tarp atsiskaitymų tarpininkų, pagrindinių sandorio šalių, kliringo namų ir (arba) centrinių bankų bei kitų sistemos dalyvių ir mokėjimo paslaugų teikėjų, nepažeidžiant 23 straipsnio;²
- ga) mokėjimo operacijoms, susijusioms su turto vertybiniais popieriais, įskaitant dividendų, pajamų ir kitus paskirstymus, arba išpirkimu ar pardavimu, kurias atlieka g punkte nurodyti asmenys arba investicinės įmonės, kredito įstaigos, (...) kolektyvinio investavimo subjektai ar valdymo įmonės, teikiantys investicines paslaugas, bei kiti subjektai, kuriems leidžiama saugoti finansines priemones;

¹ Kaip ECON 38.

² Šiek tiek iš dalies pakeistas ECON 42.

- h) paslaugoms, kurias teikia techninių paslaugų teikėjai, užtikrinantys mokėjimo paslaugų teikimą, bet niekada neįgyjantys pervedamų lėšų, įskaitant duomenų tvarkymą ir saugojimą, patikėjimo ir privatumo apsaugos paslaugas, duomenų ir subjekto autentiškumo patvirtinimą, IT ir ryšių tinklo suteikimą, mokėjimo paslaugoms teikti naudojamų terminalų ir prietaisų suteikimą bei techninę priežiūrą;
- i) paslaugoms, grindžiamoms priemonėmis, kurias galima naudoti prekėms ar paslaugoms įsigyti tik jų išdavėjo naudojamose patalpose arba pagal komercinį susitarimą su išdavėju ribotame paslaugų teikėjų tinkle ar tik tam tikroms prekėms ar paslaugoms įsigyti;
- j) mokėjimo operacijoms, kurios vykdomos naudojant telekomunikacijų priemones, skaitmeninį ar IT prietaisą, jei mokėjimo operacija yra susijusi su prekių ar paslaugų pirkimu, kai tas prekes ar paslaugas pačiam prietaisui ar kitam tokiam prietaisui teikia paslaugų teikėjas, valdantis telekomunikacijų ar IT sistemą arba tinklą, kurį naudojant atliekamas mokėjimas arba mokėjimas atliekamas tiesiogiai paslaugų teikėjui jo sąskaita, o ne jam tarpininkaujant trečiajai šaliai, kuri iš pradžių tiekė prekes ar teikė paslaugas; ¹
- k) mokėjimo operacijoms, vykdomoms tarp mokėjimo paslaugų teikėjų jų sąskaita ir tarp tarpininkų ar filialų jų sąskaita; ²
- l) mokėjimo operacijoms, vykdomoms tarp patronuojančios įmonės ir jos dukterinės įmonės arba tarp tos pačios patronuojančios įmonės dukterinių įmonių, netarpininkaujant mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris nėra tai pačiai grupei priklausanti įmonė.

¹ Iš dalies pakeistas ECON 44.

² ECON 45, nurodomi tarpininkai, o ne priklausomieji tarpininkai.

4 straipsnis
Sąvokų apibrėžimai

Šioje direktyvoje naudojami tokie sąvokų apibrėžimai:

- 1) „*buveinės valstybės narė*“ – tai:
 - i) išbraukta ¹.
 - ii) valstybės narė, kurioje yra mokėjimo paslaugų teikėjo registruota buveinė; arba
 - iii) jei mokėjimo paslaugų teikėjas pagal nacionalinę teisę neturi registruotos buveinės – valstybės narė, kurioje yra jo pagrindinė buveinė;
- 2) „*priimančioji valstybės narė*“ – valstybės narė, kuri nėra buveinės valstybės narė ir kurioje mokėjimo paslaugų teikėjas turi filialą arba tarpininką arba teikia mokėjimo paslaugas;
 - 2a) „*mokėjimo paslauga*“ – priede išvardyta veikla; ²
 - 2b) „*mokėjimo įstaigos*“ – juridiniai asmenys, kuriems pagal šios direktyvos 6 straipsnį buvo išduotas leidimas teikti ir vykdyti mokėjimo paslaugas visoje Bendrijoje; ³
 - 2c) „*mokėjimo operacija*“ – mokėtojo arba gavėjo inicijuotas veiksmas, kai lėšos perduodamos, pervedamos arba išimamos neatsižvelgiant į mokėtojo ir gavėjo įsipareigojimus, kuriais grindžiama operacija; ⁴

¹ Kaip ECON 46 pirma dalis.
² Iš dalies pakeistas ECON 48.
³ Kaip ECON 49.
⁴ Kaip ECON 50.

- 3) „*mokėjimo sistema*“ – lėšų pervedimo sistema, turinti formalią standartizuotą mokėjimo operacijų apdorojimo, kliringo ir (arba) atsiskaitymų tvarką bei bendras taisykles;
- 3a) „*uždara mokėjimo sistema*“ – (...) mokėjimo sistema, kurioje vienas mokėjimo paslaugų teikėjas yra (...) tiek mokėtojo, tiek gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas ir kurioje (...) tas mokėjimo paslaugų teikėjas teikia mokėtojo ir gavėjo tarpusavyje naudojamas mokėjimo paslaugas ir kuris yra atsakingas už tarp jų vykdomas mokėjimo operacijas;
- 4) „*mokėtojas*“ – fizinis arba juridinis asmuo, kuris turi mokėjimo sąskaitą ir leidžia vykdyti mokėjimo pavedimą iš tos mokėjimo sąskaitos arba, nesant mokėjimo sąskaitos, fizinis arba juridinis asmuo, kuris pateikia pavedimą mokėjimo operacijai įvykdyti;¹
- 5) „*gavėjas*“ – fizinis arba juridinis asmuo, kuris yra būsimasis lėšų gavėjas ir kuris yra mokėjimo operacijos subjektas;²
- 5a) „*mokėjimo paslaugų teikėjas*“ – šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos įmonės bei juridiniai ir fiziniai asmenys, kurie naudojami netaikymo sąlyga pagal šios direktyvos 21 straipsnį;
- 6) „*mokėjimo paslaugų vartotojas*“ – fizinis arba juridinis asmuo, kuris naudojami mokėjimo paslauga kaip mokėtojas arba kaip gavėjas, arba ir kaip mokėtojas ir kaip gavėjas;
- 6a) „*vartotojas*“ – fizinis asmuo, kuris pagal mokėjimo paslaugų sutartis, kurioms taikoma ši direktyva, veikia siekdamas tikslų, nesusijusių su jo vykdoma prekyba, verslu ar profesija;
- 6b) „*bendroji sutartis*“ – mokėjimo paslaugų sutartis, reglamentuojanti būsimą atskirų ir nuoseklių mokėjimo operacijų įvykdymą, kurioje gali būti nustatytas išipareigojimas atidaryti mokėjimo sąskaitą ir jos atidarymo sąlygos;³

¹ Kaip „SRVII reglamente“, 2 straipsnio 3 dalis, dokumentas PE-CONS 3630/06. Suderinama su ECON 53.

² Kaip ECON 54.

³ Suderinama su ECON 56 ir 160, tačiau sujungta sąvokos apibrėžime.

- 6c) „*piniginė perlaida*“ – mokėjimo paslauga, kai lėšos gaunamos iš mokėtojo, neatidarant mokėjimo sąskaitų, vien tam, kad atitinkama suma būtų pervesta gavėjui ar kitam gavėjo vardu veikiančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, ir (arba) kai tokios lėšos gaunamos gavėjo vardu ir jam pateikiamos;
- 7) „*mokėjimo sąskaita*“ – vieno ar kelių mokėjimo paslaugų vartotojų vardu atidaryta sąskaita, naudojama mokėjimo operacijoms vykdyti; ¹
- 8) „*lėšos*“ – banknotai ir monetos, pinigų pakaitalai ir elektroniniai pinigai, kaip apibrėžta Direktyvoje 2000/46/EB; ²
- 9) išbraukta.
- 10) „*mokėjimo pavedimas*“ – mokėtojo arba gavėjo nurodymas jo mokėjimo paslaugų teikėjui įvykdyti mokėjimo operaciją;
- 11) „*įskaitymo data*“ – nurodytas laiko momentas, kuriuo naudojasi mokėjimo paslaugų teikėjas apskaičiuodamas palūkanas už lėšas, nuskaitomas iš mokėjimo sąskaitos arba įskaitomas į ją;
- 12) „*bazinis valiutų keitimo kursas*“ – valiutų keitimo kursas, kuriuo remiantis apskaičiuojamas valiutų keitimas ir kurį pateikia mokėjimo paslaugų teikėjas arba nurodo viešai prieinamas šaltinis; ³
- 13) „*autentiškumo patvirtinimas*“ – procedūra, pagal kurią mokėjimo paslaugų teikėjas gali patikrinti (...) mokėjimo priemonę arba atitinkamais atvejais tai, kad yra duotas leidimas vykdyti mokėjimo pavedimą (...); ⁴
- 14) „*bazinė palūkanų norma*“ – palūkanų norma, kuria remiantis apskaičiuojamos visos taikomos palūkanos ir kurią nurodo viešai prieinamas šaltinis, kurį gali patikrinti abi mokėjimo paslaugų sutarties šalys; ⁵

¹ Suderinama su ECON 57.

² Kaip ECON 59.

³ Suderinama su ECON 60.

⁴ Suderinama su ECON 61.

⁵ Kaip ECON 62.

- 15) „*unikalus identifikatorius*“ – raidžių, skaičių ar simbolių derinys, kurį mokėjimo paslaugų teikėjas nurodo mokėjimo paslaugų vartotojui, ir kurį mokėjimo paslaugų vartotojas turi pateikti, kad būtų vienareikšmiškai identifikuotas kitas mokėjimo operacijoje dalyvaujantis mokėjimo paslaugų vartotojas ir (arba) mokėjimo operacijoje naudojama jo mokėjimo sąskaita;¹
- 16) „*tarpininkas*“ – fizinis arba juridinis asmuo, kuris teikdamas mokėjimo paslaugas veikia mokėjimo įstaigos vardu;
- 17) „*mokėjimo priemonė*“ – personalizuota (-os) priemonė (-ės) ir (arba) tam tikros procedūros, dėl kurių susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas, ir kurias mokėjimo paslaugų vartotojas naudoja mokėjimo pavedimui inicijuoti, įskaitant debeto korteles, kurias naudojant operacijų sumas galima tiesiogiai įskaityti į mokėjimo sąskaitas²;
- 18) „*nuotolinio ryšio priemonė*“ – priemonė, kurią galima naudoti mokėjimo paslaugų sutarčiai sudaryti, mokėjimo paslaugų teikėjui ir mokėjimo paslaugų vartotojui fiziškai nedalyvaujant;
- 19) „*patvarioji laikmena*“ – priemonė, kuri suteikia galimybę mokėjimo paslaugų vartotojui saugoti jam asmeniškai skirtą informaciją taip, kad su informacija būtų galima susipažinti ateityje, informacijos paskirtį atitinkančiu laikotarpiu, ir kuri suteikia galimybę saugomą informaciją atgaminti jos nepakeičiant;³
- 19a) „*mikroįmonė*“ – įmonė, kuri mokėjimo paslaugų sutarties sudarymo metu yra 2003 m. gegužės 6 d. Rekomendacijos 2003/361/EB priedo I antraštinės dalies 1 straipsnyje ir 2 straipsnio 1 ir 3 dalyse apibrėžta įmonė;
- 19b) išbraukta⁴.

¹ Kaip ECON 63. Nuoroda į mokėjimo sąskaitą įrašyta tik siekiant aiškumo, kadangi paprastai nurodoma mokėjimo sąskaita, o ne mokėjimo paslaugų vartotojas.

² EP pageidauja, kad būtų nustatytas debeto kortelių apibrėžimas.

³ Sutampa su ECON 65. Taip pat žr. naują 18a konstatuojamąją dalį.

⁴ Vartotojo sąvokos apibrėžimas perkeltas į 4 straipsnio 6a dalį.

- 20) „*darbo diena*“ – diena, kurią atitinkamas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, dalyvaujantis vykdant mokėjimo operaciją, dirba vykdydamas mokėjimo operacijai atlikti būtiną veiklą; ¹
- 21) „*tiesioginis nurašymas nuo sąskaitos*“ – mokėjimo paslauga, kurią teikiant atliekamas nurašymas nuo mokėtojo mokėjimo sąskaitos, kai mokėjimo operaciją inicijuoja gavėjas, remdamasis mokėtojo įsipareigojimais gavėjui, arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, arba mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas;
- 22) „*filialas*“ – veiklos vieta, kuri nėra pagrindinė buveinė ir kuri yra mokėjimo įstaigos dalis, neturinti juridinio asmens statuso ir tiesiogiai atliekanti kai kurias arba visas mokėjimo įstaigos veiklai būdingas operacijas; visos veiklos vietos, kurias toje pačioje valstybėje narėje įsteigė mokėjimo įstaigos, kurių pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, laikomos vienu filialu.
- 23) „*grupė*“ – įmonių grupė, kurią sudaro patronuojanti įmonė, jos dukterinės įmonės ir subjektai, kuriuose patronuojanti įmonė arba jos dukterinės įmonės turi kapitalo dalį, taip pat įmonės, susijusios Direktyvos 83/349/EEB 12 straipsnio 1 dalyje apibrėžtais santykiais. ²

¹ Suderinama su ECON 66, šiek tiek kitaip suformuluota.

² Grupės sąvokos apibrėžimas kaip Direktyvos 2002/86/EB 2 straipsnio 12 punkte.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

Mokėjimo paslaugų teikėjai

1 skyrius

Mokėjimo įstaigos

1 SKIRSNIS

BENDROSIOS TAISYKLĖS

¹ [5 straipsnis

Prašymai išduoti leidimą

Prašymas išduoti leidimą vykdyti mokėjimo įstaigos veiklą pateikiamas buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kartu pateikiant:

- a) operacijų programą, kurioje visų pirma nurodom numatomų mokėjimo paslaugų rūšis;
- b) verslo planą, įskaitant numatomą pirmųjų trejų finansinių metų biudžeto sąmatą, įrodančią, kad pareiškėjas gali patikimai veikti naudodamas tinkamas ir proporcingas sistemas, išteklius ir procedūras;
- ba) įrodymą, kad mokėjimo įstaiga turi 5a straipsnyje minėtą pradinio kapitalo sumą;
- bb) teisinio lėšų atskyrimo procedūros pagal 5a straipsnį aprašymą;
- c) pareiškėjo taikomos valdymo tvarkos ir vidaus kontrolės mechanizmų, įskaitant administracines, rizikos valdymo ir apskaitos procedūras, aprašymą, įrodantį, kad tie kontrolės mechanizmai ir procedūros yra proporcingos, tinkamos, patikimos ir adekvačios;

¹ 5, 5a ir 6 straipsniai yra laužtiniuose skliaustuose, kadangi jie susiję su riziką ribojančių reikalavimų klausimu ir kitais klausimais, kurie tebėra neišspręsti.

- d) vidaus kontrolės mechanizmų, kuriuos pareiškėjas yra įdiegęs siekdamas įvykdyti įsipareigojimus, susijusius su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu pagal Direktyvą 2005/60/EB, aprašymą;
- e) išbraukta.
- f) pareiškėjo organizacinės struktūros aprašymą ir atitinkamais atvejais numatomo filialų ir tarpininkų panaudojimo aprašymą, išorės subjektų panaudojimo tvarkos aprašymą, bei jo dalyvavimo nacionalinėje arba tarptautinėje mokėjimo sistemoje aprašymą;
- fa) išbraukta.
- g) asmenų, tiesiogiai ar netiesiogiai turinčių pareiškėjo akcijų paketus, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 11 dalyje, tapatybės duomenis bei jų turimų akcijų paketų dydžius, taip pat jų tinkamumo įrodymą atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti mokėjimo įstaigos patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą valdymą;
- h) išbraukta
- i) direktorių ir asmenų, atsakingų už mokėjimo įstaigos valdymą, tapatybės duomenis bei įrodymą, kad jie yra pasirengę ir tinkami asmenys, turintys tinkamų žinių bei sugebėjimų mokėjimo paslaugoms vykdyti, kaip apibrėžė mokėjimo įstaigos buveinės valstybė narė;
- j) pareiškėjo juridinį statusą ir įstatus;
- k) pagrindinės buveinės adresą.

Pateikdamas dalies bb, c, ir f punktuose nurodytą informaciją, pareiškėjas pateikia savo audito tvarkos ir organizacinės tvarkos, kurią jis nustatė, kad galėtų imtis visų pagrįstų veiksmų savo vartotojų interesams apsaugoti ir mokėjimo paslaugų teikimo tęstinumui bei patikimumui užtikrinti, aprašymą.

5a straipsnis (naujas)

Mokumo reikalavimai ir kitos priemonės siekiant užtikrinti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšų apsaugą

1. Mokėjimo įstaiga privalo turėti ne mažesnę kaip [75 000 eurų] pradinį kapitalą, sudarytą iš Direktyvos 2006/48/EB 57 straipsnio a ir b punktuose apibrėžtų lėšų. Jos nuosavos lėšos, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 57–61, 63, 64 ir 66 straipsniuose, negali būti mažesnės už minėtą sumą.
2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad užkirstų kelią nuosavų lėšų skaičiavimui taikytinų elementų kartotiniam naudojimui, jei mokėjimo įstaiga priklauso tai pačiai grupei, kaip ir kita mokėjimo įstaiga, kredito įstaiga, investicinė įmonė, kapitalo valdymo bendrovė ar draudimo įmonė.
- 2a. Valstybės narės ar kompetetingos institucijos reikalauja, kad mokėjimo įstaiga visą laiką turėtų pakankamai finansinių išteklių jos mokėjimo paslaugų veiklai vykdyti, atsižvelgiant į mokėjimo paslaugų rūšis ir apimtį.
3. Mokėjimo institucija, teikianti priedo 1–3 ir 8 punkte nurodytas mokėjimo paslaugas, taiko atitinkamas mokėjimo paslaugų vartotojų lėšų apsaugos priemones. Lėšos yra:
 - a) atskiriamos taip:
 - i) mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas, kurios buvo gautos mokėjimo operacijoms vykdyti, mokėjimo įstaiga atskiria nuo lėšų, gautų kitai veiklai, nei mokėjimo paslaugoms, vykdyti, ir jas atskirai įrašo į apskaitą;
 - ii) mokėjimo paslaugų vartotojų lėšos negali būti laikomos kartu su kitų fizinių arba juridinių asmenų, kurie nėra mokėjimo paslaugų vartotojai, kurių vardu tos lėšos laikomos, lėšomis;
 - iii) mokėjimo paslaugų vartotojų lėšos apsaugomos nuo bet kokios trečiosios šalies ieškinio mokėjimo įstaigai;

arba

- b) apdraudžiamos pagal draudimo polisą ar banko garantiją, galiojančius visoje Bendrijos teritorijoje ir išduotus Bendrijoje įsteigtos draudimo kompanijos ar kredito įstaigos, sumai, kuri neapdraudus pagal draudimo polisą ar banko garantiją pagal 3 dalies Adresas punktą i papunktį būtų atskirta ir atskirai įrašyta į apskaitą, išmokamai tuo atveju, kai mokėjimo institucija negali įvykdyti savo finansinių įsipareigojimų. Tokio draudimo poliso ar banko garantijos sąlygų forma turi būti priimtina mokėjimo įstaigos buveinės valstybės narės kompetetingoms institucijoms.
4. Kai 3 dalyje nurodytų lėšų sumos dalis naudojama būsimoms mokėjimo operacijoms vykdyti, o likusi suma – paslaugoms, kurios nėra mokėjimo paslaugos, teikti, 3 dalis taip pat taikoma tai būsimoms operacijoms vykdyti gautai lėšų daliai. Kai ši dalis nėra pastovi arba jos dydis nežinomas iš anksto, valstybės narės gali taikyti šią dalį remdamosi pavyzdine dalimi, kuri, kaip manoma, bus naudojama mokėjimo paslaugoms teikti, jei tokia pavyzdinė dalis gali būti pagrįstai nustatyta remiantis ankstesniais duomenimis tenkinant kompetentingų institucijų reikalavimus.
- 4a. Lėšas, gautas iš mokėjimo paslaugų vartotojų ir priimtas konkrečiai mokėjimo paslaugai teikti, mokėjimo įstaigos gali panaudoti tik mokėjimo paslaugoms teikti ir negali panaudoti kitoje veikloje. Priedo 4 ir 5 punktuose nurodytos kredito linijos suteikiamos naudojant mokėjimo įstaigos lėšas, išskyrus mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas, skirtas mokėjimo paslaugoms teikti.¹
5. Šis straipsnis netaikomas, išskyrus 2a punktą, mokėjimo įstaigoms, kurių veikla apima vien pinigines perlaidas.
6. Išbraukta.

¹ Susiję su 10 straipsnio 2a dalies dėl kredito suteikimo išbraukimu. Būtina reikalauti, kad mokėjimo įstaigos atskirtų mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas nuo kitų lėšų, gautų ne mokėjimo paslaugų teikimui. Reikalaujama, kad kreditas būtų suteikiamas naudojant tik kitas, ne mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas.

6 straipsnis
Leidimo išdavimas

- 1. Valstybės narės reikalauja, kad įmonės, išskyrus nurodytas 1 straipsnio 1 dalies a–c punktuose ir da–db punktuose, bei juridinius ir fizinius asmenis, besinaudojančius 21 straipsnyje nurodyta nukrypti leidžiančia nuostata, ketinančios teikti mokėjimo paslaugas, prieš pradėdami teikti mokėjimo paslaugas gautų leidimą vykdyti mokėjimo įstaigos veiklą. Leidimas išduodamas tik valstybėje narėje įsisteigusiam juridiniam asmeniui.
1. Leidimas išduodamas, jei su prašymu pateikiama informacija ir įrodymai atitinka visus 5 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir jei kompetentingos institucijos, išnagrinėjusios prašymą, duoda bendrą teigiamą įvertinimą. Prieš išduodama leidimą kompetentinga institucija atitinkamais atvejais gali konsultuotis su nacionaliniu centriniu banku ar kitomis atitinkamomis viešosios valdžios institucijomis.
- 1a. Mokėjimo įstaigos, kuri pagal jos buveinės valstybės narės nacionalinę teisę turi registruotą buveinę, pagrindinė buveinė turi būti toje pačioje valstybėje narėje, kurioje yra jos registruota buveinė.
2. Kompetentingos institucijos išduoda leidimą tik tuo atveju, jei atsižvelgiant į poreikį užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą mokėjimo įstaiga turi tvirtą mokėjimo paslaugų veiklos valdymo tvarką, įskaitant suprantamą organizacinę struktūrą su aiškiai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, rizikos, kurią jis patiria ar gali patirti, nustatymo, valdymo, stebėsenos ir informavimo apie ją veiksmingais procesais bei atitinkamais vidaus kontrolės mechanizmais, įskaitant patikimas administracines ir apskaitos procedūras; ši tvarka, procedūros ir mechanizmai turi būti visapusiškai ir proporcingi mokėjimo įstaigos teikiamų mokėjimo paslaugų pobūdžiui, apimčiai ir sudėtingumui.¹

¹ Nauja konstatuojamoji dalis: Bet kuriuo atveju neturėtų būti kliudoma veiksmingai riziką ribojančių reikalavimų priežiūrai ir praktiniam jų veikimui. Todėl mokėjimo įstaiga turėtų taikyti tvirtą valdymo tvarką ir atitinkamus vidaus kontrolės mechanizmus. Todėl kompetentingos institucijos prireikus gali reikalauti atskirti mokėjimo paslaugų veiklos administravimą ar apskaitą nuo kitos veiklos administravimo ar apskaitos arba netgi įsteigti atskirą subjektą mokėjimo paslaugų veiklai vykdyti, jei kompetentingos įstaigos mano tai esant būtina patikimam ir riziką ribojančiais principais grindžiamam mokėjimo įstaigos valdymui užtikrinti.

- 2a. Kompetentingos institucijos atsisako išduoti leidimą, jeigu, atsižvelgdamos į būtinybę užtikrinti patikimą ir riziką ribojantį mokėjimo įstaigos valdymą, jos nėra tikros akcininkų ar akcijų paketus valdančių narių tinkamumu.
- 2b. Jeigu mokėjimo įstaiga ir kiti fiziniai ar juridiniai asmenys yra susiję artimais ryšiais, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 46 dalyje, kompetentingos institucijos išduoda leidimą tik tuo atveju, kai tokie ryšiai netrukdo veiksmingai vykdyti jų priežiūros funkcijų.
- 2c. Kompetentingos institucijos išduoda leidimą tik tuo atveju, jei trečiosios šalies įstatymai ir kiti teisės aktai, taikomi vienam ar keletui fizinių ar juridinių asmenų, su kuriais mokėjimo įmonė yra susijusi glaudžiais ryšiais, arba sunkumai, atsirandantys įgyvendinant tuos įstatymus ir kitus teisės aktus, netrukdo joms veiksmingai vykdyti jų priežiūros funkcijų.
3. Leidimas galioja visose valstybėse narėse ir suteikia teisę atitinkamai mokėjimo įstaigai teikti mokėjimo paslaugas visoje Bendrijoje, remiantis laisve teikti paslaugas arba įsisteigimo laisve, jei tokioms paslaugoms teikti yra gautas leidimas. ^{1]}

7 straipsnis

Pranešimas apie sprendimą

Per tris mėnesius nuo prašymo gavimo arba, jeigu prašymas buvo neišsamus, per tris mėnesius nuo to laiko, kai buvo gauta visa sprendimui priimti reikalinga informacija, kompetentinga institucija praneša pareiškėjui, ar jo prašymas patenkintas ar atmestas. ²

Atsisakius išduoti leidimą, nurodomos atsisakymo priežastys.

¹ Tekste pripažįstama, kad mokėjimo įstaigoms gali būti leista teikti tik priede minėtų mokėjimo paslaugų dalį.

² Kaip ECON 93.

7a straipsnis
Leidimo panaikinimas

1. Kompetentingos institucijos gali panaikinti mokėjimo įstaigai išduotą leidimą tik tuo atveju, jei tokia įstaiga:
 - a) per 12 mėnesių nepasinaudoja šiuo leidimu, aiškiai atsisako šio leidimo arba ilgiau kaip šešis mėnesius nevykdo veiklos, jeigu atitinkama valstybė narė nėra numačiusi, kad tokiais atvejais šis leidimas netenka galios; arba
 - b) yra gavusi leidimą pateikusi klaidingą informaciją ar pasinaudojusi kitomis netinkamomis priemonėmis; arba
 - c) nebeatitinka leidimo išdavimo sąlygų; arba
 - d) toliau vykdydama mokėjimo paslaugų teikimo veiklą galėtų kelti grėsmę mokėjimo sistemos stabilumui; arba
 - e) atsiranda viena ar daugiau aplinkybių, kuriomis nacionalinėje teisėje numatoma panaikinti leidimą.
2. Privalo būti nurodomos leidimo panaikinimo priežastys ir informuojami su tuo susiję asmenys.

8 straipsnis
Registravimas

Valstybės narės įsteigia visų leidimus turinčių mokėjimo įstaigų ir jų filialų bei tarpininkų, taip pat visų fizinių ir juridinių asmenų bei jų filialų ir tarpininkų, kuriems taikoma nukrypti leidžianti nuostata pagal 21 straipsnį, ir 2 straipsnio 3 dalyje ¹ minėtų įstaigų, kurios turi teisę teikti mokėjimo paslaugas pagal nacionalinę teisę, viešąjį registrą. Jos įregistruojamos valstybės narės, kurioje jos yra įsisteigusios, registre.

Šiame registre nurodomos mokėjimo paslaugos ², kurioms teikti yra išduotas leidimas mokėjimo įstaigai arba kurioms teikti buvo įregistruotas fizinis ar juridinis asmuo. Šis registras turi būti prieinamas visuomenei susipažinti internete ir reguliariai atnaujinamas.

9 straipsnis
Leidimo išsaugojimas

Jei dėl kokių nors pokyčių pasikeičia 5 straipsnyje nustatytos informacijos ir įrodymų tikslumas, mokėjimo įstaiga nedelsdama praneša apie tai savo buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai.

³ [10 straipsnis
Veikla

1. Mokėjimo įstaigos turi teisę vykdyti šią veiklą:

a) teikti priede išvardytas mokėjimo paslaugas; ⁴

¹ Reikėtų pažymėti, kad daugelis čia nurodytų įstaigų mokėjimo paslaugų neteikia.

² Leidimas vykdyti mokėjimo įstaigos veiklą apima priede išvardytas mokėjimo paslaugas, bet neapima kitos 10 straipsnyje nurodytos veiklos.

³ Šis straipsnis yra laužtiniuose skliaustuose, kadangi jis susijęs su riziką ribojančių reikalavimų klausimu ir kitais klausimais, kurie tebėra neišspręsti.

⁴ Kaip ECON 97.

- b) teikti operacijų ir su jomis glaudžiai susijusias papildomas paslaugas, pavyzdžiui, užtikrinti mokėjimo operacijų vykdymą, teikti užsienio valiutų keitimo paslaugas, vykdyti saugojimo veiklą bei saugoti ir tvarkyti duomenis; ¹
- c) valdyti mokėjimo sistemas nepažeidžiant 23 straipsnio; ²
- d) vykdyti veiklą, kuri nėra mokėjimo paslaugų teikimo veikla, atsižvelgiant į taikomus Bendrijos ir nacionalinės teisės aktus.

2. Mokėjimo institucijos mokėjimo paslaugos vartotojo pinigus mokėjimo sąskaitose gali laikyti tik tuo atveju, jei jie naudojami tik mokėjimo operacijoms vykdyti; visos lėšos, kurias mokėjimo įstaigos gauna iš mokėjimo paslaugų vartotojų mokėjimo paslaugoms teikti, nelaikomos indėliu arba kitomis grąžintinomis lėšomis, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 5 straipsnyje, arba elektroniniais pinigais, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/46/EB 1 straipsnio 3 dalyje. ³

2a. Išbraukta ⁴.

3. Išbraukta.]

¹ Kaip ECON 98.

² Artimas ECON 99.

³ Iš esmės suderinama su ECON 101.

⁴ Paliekama valstybių narių nuožiūrai, kaip reguliuoti kredito suteikimą. Reikėtų atkreipti dėmesį, kad kredito suteikimas nepriklauso nuo ES paso, kadangi tai nėra mokėjimo paslauga. Taip pat žr. 5a straipsnio 4a dalį.

2 SKIRSNIS

KITI REIKALAVIMAI

11 straipsnis

Filialų, tarpininkų ar išorės subjektų, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, pasitelkimas ¹

1. Tais atvejais, kai mokėjimo įstaiga ketina teikti mokėjimo paslaugas per tarpininką arba filialą, ji buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia šią informaciją:
 - a) tarpininko ar filialo pavadinimą (vardą, pavardę) ir adresą;
 - b) vidaus kontrolės mechanizmų, kuriuos tarpininkai ar filialai naudos, kad įvykdytų įsipareigojimus, susijusius su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu pagal Direktyvą 2005/60/EB, aprašymą;
 - c) išbraukta
 - d) direktorių ir asmenų, atsakingų už mokėjimo paslaugoms teikti pasitelkto tarpininko ar filialo valdymą, tapatybės duomenis bei įrodymą, kad jie yra pasirengę ir tinkami asmenys.
- 1a. Gavusios 1 dalies a–d punktuose nurodytą informaciją, kompetentingos institucijos gali tarpininką arba filialą įrašyti į pagal 8 straipsnį įsteigtą registrą.
- 1aa. Išbraukta.
- 1b. Prieš įrašydamos tarpininką ar filialą į registrą, kompetentingos įstaigos, jei jos mano, kad pateikta informacija gali būti neteisinga, gali imtis papildomų veiksmų informacijai patikrinti.

¹ Suderinama su ECON 105.

- 1c. Jei patikrinusios informaciją kompetentingos institucijos nebus įsitikinusios, kad pagal 1 dalies a–d punktus pateikta informacija yra teisinga, jos atsisakys tarpininkus ar filialus įrašyti pagal 8 straipsnį įsteigtame registre.
- 1d. Jei mokėjimo įstaiga pageidauja vykdyti veiklą kitoje valstybėje narėje pasitelkusi tarpininką ar įsteigusi filialą, ji privalo laikytis 20 straipsnyje nurodytos tvarkos. Prieš įregistruodamos tarpininką ar filialą pagal šį straipsnį, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos privalo informuoti priimančiosios valstybės narės kompetentingas institucijas apie savo ketinimą įregistruoti tarpininką ar filialą ir atsižvelgti į jų nuomonę. Jei siūlomos priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad ketinant pasitelkti tarpininką ar įsteigti filialą yra ar buvo plaunami pinigai ar finansuojamas terorizmas, kaip apibrėžta Direktyvoje 2005/60/EB, arba kėsintasi tai daryti, arba kad pasitelkus tokį tarpininką arba įsteigus tokį filialą galėtų padidėti pinigų plovimo ar terorizmo finansavimo rizika, jos informuoja buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas, kurios gali atsisakyti tarpininką ar filialą įregistruoti arba gali panaikinti tarpininko ar filialo registraciją, jei ji jau buvo atlikta.
2. Kai mokėjimo įstaiga ketina perduoti mokėjimo paslaugų operacijų vykdymą išorės subjektui, ji apie tai informuoja savo buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas.

Svarbios veiklos funkcijos negali būti perduodamos išorės subjektams taip, kad iš esmės pablogintų jos vidaus kontrolės kokybę ir kompetentingų institucijų sugebėjimą stebėti, ar mokėjimo įstaiga vykdo visus šioje direktyvoje nustatytus įsipareigojimus.¹

Taikant antrą pastraipą, veiklos funkcija laikoma svarbia, jeigu ją netinkamai vykdydama arba jos nevykdydama mokėjimo įstaiga iš esmės nebegalėtų laikytis savo leidimo reikalavimų pagal šią antraštinę dalį arba kitų įsipareigojimų pagal šią direktyvą, arba būtų pakenkta finansinei jos veiklai arba patikimumui, arba jos teikiamų mokėjimo paslaugų tęstinumui.²

¹ Kaip Direktyvos 2004/39/EB 13 straipsnio 5 dalies pirmoje pastraipoje (Direktyva dėl finansinių priemonių rinkų).

² Kaip Komisijos direktyvos 2006/73/EB 13 straipsnio 1 dalyje.

¹ Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo įstaigos, perduodamos svarbias veiklos funkcijas išorės subjektams, laikytųsi šių sąlygų:

- a) išorės subjektui perdavus veiklos funkcijas, vyresnioji vadovybė negali perduoti savo atsakomybės;
- b) negali keistis mokėjimo įstaigos santykiai su jos mokėjimo paslaugų vartotojais ir išipareigojimais jiems pagal šią direktyvą;
- c) negali būti sušvelnintos sąlygos, kurių mokėjimo įstaiga privalo laikytis, kad jai būtų suteiktas leidimas pagal (...) šią antraštinę dalį arba kad ji išsaugotų tą leidimą;
- d) negali būti pašalintos arba pakeistos kitos sąlygos, kuriomis remiantis mokėjimo įstaigai buvo išduotas leidimas.

3. Mokėjimo įstaigos užtikrina, kad jų vardu veikiantys tarpininkai ir filialai atitinkamai informuotų mokėjimo paslaugų vartotojus.

12 straipsnis

Atsakomybė

- 1. Kai veiklos funkcijų vykdymui mokėjimo įstaigos pasitelkia trečiąsias šalis, valstybės narės užtikrina, kad tos mokėjimo įstaigos imtųsi pagrįstų veiksmų nereikalingai operacijų vykdymo rizikai išvengti.
- 2. Valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos būtų visiškai atsakingos už visus jų darbuotojų arba tarpininkų, filialų ar išorės subjektų, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, veiksmus.²

¹ Kaip Komisijos direktyvos 2006/73/EB 14 straipsnio 1 dalyje.

² Iš esmės suderinama su ECON 111, tik išbrauktas žodis „priklausomųjų“.

13 straipsnis

Dokumentų saugojimas

Valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos saugotų visus atitinkamus dokumentus šios antraštinės dalies tikslais ne mažiau kaip penkerius metus, nepažeisdamos Direktyvos 2005/60/EB ar kitų atitinkamų Bendrijos ar nacionalinės teisės aktų.¹

14 straipsnis

Pagrindinės buveinės vieta

Išbraukta².

3 SKIRSNIS

KOMPETENTINGOS INSTITUCIJOS IR PRIEŽIŪRA

15 straipsnis

Kompetentingų institucijų paskyrimas

1. Kompetentingomis institucijomis, atsakingomis už leidimų išdavimą mokėjimo įstaigoms ir už riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigų priežiūrą pagal šią antraštinę dalį, valstybės narės paskiria viešosios valdžios institucijas arba įstaigas, kurios yra pripažintos nacionalinės teisės aktuose arba kurias pripažįsta viešosios valdžios institucijos, kurioms nacionaliniuose teisės aktuose šiuo tikslu suteikti aiškūs įgaliojimai.

Kompetentingos institucijos turi užtikrinti nepriklausomumą nuo ūkio subjektų ir vengti interesų konflikto. Jos negali būti mokėjimo įstaigos, kredito įstaigos, elektroninių pinigų įstaigos arba pašto pinigų persiuntimo sistemų (žiro) įstaigos.

Apie tai valstybės narės informuoja Komisiją.

¹ Kaip ECON 112.

² Pirma pastraipa perkelta į 6 straipsnio 2 dalį ir 21 straipsnio 1b dalies antrą pastraipą. Išbraukta 2 dalis, kaip ECON 114, nors tai pagrįsta kitaip.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 1 dalį paskirtos kompetentingos institucijos turėtų visas savo pareigoms atlikti būtinas galias.
3. Jeigu šioje antraštinėje dalyje numatytiems klausimams spręsti valstybės narės teritorijoje yra daugiau negu viena kompetentinga institucija, valstybės narės užtikrina tų institucijų glaudų bendradarbiavimą, kad jos galėtų veiksmingai įvykdyti joms pavestas pareigas. Tai taikoma ir tais atvejais, kai šioje antraštinėje dalyje numatytiems klausimams spręsti paskirtos kompetentingos institucijos nėra kompetentingos institucijos, atsakingos už kredito įstaigų priežiūrą ¹.
4. Atsakomybė už pagal 1 dalį paskirtų kompetentingų institucijų uždavinius tenka buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms ².

16 straipsnis

Nuolatinė priežiūra ³

Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingų institucijų vykdomos kontrolės priemonės, skirtos patikrinti, kaip laikomasi šios antraštinės dalies nuostatų, yra proporcingos, tinkamos ir pritaikomos atsižvelgiant į riziką, kuri kyla mokėjimo įstaigoms.

Siekiant patikrinti, kaip laikomasi šios antraštinės dalies nuostatų, kompetentingos įstaigos turi teisę imtis šių veiksmų, visų pirma: ⁴

- a) reikalauti, kad mokėjimo įstaiga pateiktų visą informaciją, kurios reikia stebint, kaip laikomasi nuostatų;
- b) atlikti patikrinimus vietoje – mokėjimo įstaigoje, bet kurio išorės subjekto, kuriam perduotas mokėjimo paslaugų operacijų vykdymas, tarpininko ar filialo, mokėjimo įstaigos atsakomybe teikiančio mokėjimo paslaugas, būstinėje; ⁵

¹ Siekiant užtikrinti mokėjimo įstaigų priežiūros nacionalinių kompetentingų institucijų ir kredito įstaigų priežiūros kompetentingų valdžios institucijų bendradarbiavimą tais atvejais, kai yra skirtingos valdžios institucijos.

² Ankstesnis 15a straipsnis.

³ Kaip ECON 118.

⁴ Kaip ECON 119.

⁵ Suderinama su ECON 120.

- c) teikti rekomendacijas ir gaires bei atitinkamais atvejais nustatyti privalomosios galios administracines nuostatas; ¹
- d) išbraukta ²;
- e) sustabdyti leidimo galiojimą arba jį panaikinti 7a straipsnyje nurodytais atvejais. ³

Nepažeisdamos leidimų panaikinimo procedūrų ir baudžiamosios teisės nuostatų, valstybės narės numato, jog jų atitinkamos kompetentingos institucijos gali mokėjimo įstaigoms arba toms įstaigoms, kurios veiksmingai kontroliuoja mokėjimo įstaigų veiklą, ir kurios pažeidžia įstatymus ir kitus teisės aktus, susijusius su jų mokėjimo paslaugų veiklos priežiūra ar vykdymu, priimti arba taikyti baudas ar priemones, kuriomis konkrečiai siekiama pašalinti pastebėtus pažeidimus arba jų priežastis. ⁴

17 straipsnis

Profesinė paslaptis

1. Valstybės narės užtikrina, kad visi asmenys, dirbantys arba dirbę kompetentingose institucijose, ir kompetentingų institucijų vardu veikiantys ekspertai būtų įpareigoti saugoti profesines paslaptis, išskyrus atvejus, kai taikomos baudžiamosios teisės nuostatos.
2. Siekiant užtikrinti asmens ir įmonių teisių apsaugą, keičiantis informacija pagal 19 straipsnį griežtai laikomasi profesinių paslapčių saugojimo reikalavimų.
3. Valstybės narės gali taikyti šį straipsnį atsižvelgdamos *mutatis mutandis* į Direktyvos 2006/48/EB 44–52 straipsniuose išdėstytas nuostatas.

¹ Suderinama su ECON 121.

² Kadangi ankstesnis d punktas tikriausiai sudarytų rimtų sunkumų kai kurioms valstybėms narėms dėl jų nacionalinių administracijų struktūros, siūloma šį punktą pakeista nauja 3 dalimi, kuri būtų tokia pati kaip Direktyvos 2006/48/EB 54 straipsnis ir todėl turėtų būti labiau priimtina visoms valstybėms narėms.

³ Suderinama su ECON 122.

⁴ Kaip Direktyvos 2006/48/EB 54 straipsnyje.

18 straipsnis
Teisė kreiptis į teismus

Valstybės narės užtikrina, kad teismuose būtų galima užginčyti kompetentingų institucijų sprendimus dėl mokėjimo įstaigos, priimtus laikantis pagal šią direktyvą priimtų įstatymų ir kitų teisės aktų.

Pirma pastraipa taip pat taikoma neveikimo atvejais.

19 straipsnis
Keitimasis informacija

1. Skirtingų valstybių narių kompetentingos institucijos bendradarbiauja tarpusavyje ir atitinkamais atvejais su Europos centriniu banku ir valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais bei kitomis atitinkamomis kompetentingomis institucijomis, paskirtomis pagal mokėjimo paslaugų teikėjams taikomus Bendrijos ar nacionalinės teisės aktus.
2. Be to, valstybės narės leidžia savo kompetentingoms institucijoms keistis informacija su:
 - a) kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis, atsakingomis už leidimų išdavimą mokėjimo įstaigoms ir jų priežiūrą;
 - b) Europos centriniu banku ir valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais, kaip pinigų ir priežiūros institucijomis, bei atitinkamais atvejais su kitomis viešosios valdžios institucijomis, atsakingomis už mokėjimo ir atsiskaitymų sistemų priežiūrą ¹;
 - c) kitomis atitinkamomis institucijomis, paskirtomis pagal šią direktyvą ir mokėjimo paslaugų teikėjams taikomus kitus Bendrijos teisės aktus, pavyzdžiui, teisės aktus, taikomus pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo atvejais.

¹ Suderinama su ECON 125.

1. Leidimą turinti mokėjimo įstaiga, pageidaujanti pirmą kartą kitoje valstybėje narėje, kuri nėra jos buveinės valstybė narė, teikti mokėjimo paslaugas ¹ įgyvendindama įsisteigimo teisę arba laisvę teikti paslaugas, apie tai praneša savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

Per vieną mėnesį nuo tokios informacijos gavimo buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos praneša priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms mokėjimo įstaigos pavadinimą ir adresą bei kokios rūšies mokėjimo paslaugas ji ketina teikti priimančiosios valstybės narės teritorijoje.

2. Siekdama kitos valstybės narės teritorijoje esančiam mokėjimo įstaigos filialui arba tarpininkui taikyti kontrolės priemones ir imtis reikiamų 16 straipsnyje numatytų veiksmų, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija bendradarbiauja su priimančiosios valstybės narės kompetentingomis institucijomis.
3. Bendradarbiaudama, kaip numatyta 1 ir 2 dalyse, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija praneša priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai, kada ji pageidauja atlikti patikrinimą vietoje priimančiosios valstybės narės teritorijoje.

Tačiau, to pageidaujant abiejų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija gali pavesti priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms atlikti atitinkamos įstaigos patikrinimus vietoje.

4. Kompetentingos institucijos suteikia viena kitai visą esminę ir (arba) atitinkamą informaciją, visų pirma filialo arba tarpininko įvykdytų ar įtariamų pažeidimų atveju. Šiuo atveju kompetentingos institucijos pagal prašymą perduoda visą atitinkamą informaciją ir savo iniciatyva perduoda visą esminę informaciją.

¹ Paaiškinimas: straipsnyje reglamentuojama mokėjimo institucijų teisė teikti mokėjimo paslaugas, o ne vykdyti kitą veiklą

- 4a. Nepažeidžiant anksčiau minėtų nuostatų, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos atsako už įsipareigojimų, susijusių su pinigų plovimu pagal Direktyvą 2005/60/EB ir reglamentus dėl kovos su terorizmu, vykdymo priežiūrą ¹.

4 SKIRSNIS

NUKRYPTI LEIDŽIANTI NUOSTATA

² [21 straipsnis

Sąlygos

1. Nukrypstant nuo 1 straipsnio 1 dalies d punkto, valstybės narės gali netaikyti arba leisti jų kompetentingoms institucijoms visai arba iš dalies netaikyti 1 ir 2 skirsniuose nustatytos procedūros ir sąlygų bei leisti pagal 8 straipsnį įsteigtame registre įregistruoti fizinius ar juridinius asmenis, kai
- a) atitinkamo asmens, įskaitant tarpininkus arba filialus, už kuriuos jis prisiima visą atsakomybę, vykdytos visos veiklos teikiant mokėjimo paslaugas apyvartos bendra suma neviršija 5 milijonų eurų vidutiniškai per mėnesį ir niekada jokių momentu neviršija 6 milijonų eurų;
- ir
- b) nei vienas iš fizinių asmenų, dalyvaujančių vykdant veiklos kontrolę ar veiklą, nebuvo teistas už nusikaltimus, susijusius su pinigų plovimu ar terorizmo finansavimu ³.
- 1b. Reikalaujama, kad visų pagal šį straipsnį įregistruotų fizinių ar juridinių asmenų pagrindinė buveinė būtų valstybėje narėje, kurioje jie faktiškai vykdo veiklą ⁴.

¹ Kaip ECON 128.

² Laužtiniuose skliaustuose, kadangi tai susiję su kapitalu, t. t.

³ Kaip ECON 129 c punkte.

⁴ Ankstesnė 14 straipsnio antra pastraipa.

2. 1 dalyje nurodyti asmenys laikomi mokėjimo įstaigomis. Tačiau Bendrijoje jiems leidžiama teikti mokėjimo paslaugas tik jų registracijos valstybėje narėje.

Valstybės narės taip pat gali numatyti, kad jie gali vykdyti tik tam tikrą 10 straipsnyje išvardytą veiklą.

3. 1 dalyje nurodyti asmenys praneša kompetentingoms institucijoms apie visus jų padėties, susijusios su 1 dalyje nurodyta sąlyga, pokyčius. Valstybės narės užtikrina, kad tuo atveju, kai nebetenkinama šiame straipsnyje nustatyta sąlyga, asmuo turi paprašyti leidimo per 30 kalendorinių dienų 6 straipsnyje nurodyta tvarka ¹.

22 straipsnis

Pranešimas ir informavimas

Jei valstybė narė pasinaudoja 21 straipsnyje numatyta nukrypti leidžiančia nuostata, ji praneša apie tai Komisijai ne vėliau kaip iki 85 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytos datos ir nedelsdama praneša jai apie visus vėlesnius pokyčius. Be to, ji praneša Komisijai atitinkamų fizinių ir juridinių asmenų skaičių ir kasmet praneša Komisijai mokėjimo paslaugų apyvartos sumą, užfiksuotą kiekvienų kalendorinių metų gruodžio 31 d., kaip nurodyta 21 straipsnio 1 dalies a punkte ².]

¹ Suderinama su paskutine ECON 129 dalimi.

² Suderinama su ECON 130.

2 skyrius

Bendrosios nuostatos

23 straipsnis

Teisė naudotis mokėjimo sistemomis

1. Valstybės narės užtikrina, kad leidimą turinčių arba registruotų mokėjimo paslaugų teikėjų, kurie yra juridiniai asmenys, teisę naudotis mokėjimo sistemomis reglamentuojančios taisyklės būtų objektyvios, nediskriminuojančios ir proporcingos bei nevaržytų šios teisės daugiau nei būtina apsisaugoti nuo konkrečios rizikos ir užtikrinti mokėjimo sistemos finansinį ir veikimo stabilumą.

Mokėjimo sistemos mokėjimo paslaugų teikėjams, mokėjimo paslaugų vartotojams ar kitoms mokėjimo sistemoms negali nustatyti nei vieno iš šių reikalavimų:

- a) veiksmingą dalyvavimą kitose mokėjimo sistemose ribojančių taisyklių;
 - b) leidimą turinčius mokėjimo paslaugų teikėjus arba registruotus mokėjimo paslaugų teikėjus diskriminuojančios taisyklės, susijusios su dalyvių teisėmis, išipareigojimais ir priklausančiomis sumomis;
 - c) apribojimų institucinio statuso pagrindu.
2. 1 dalis netaikoma:
 - a) pagal Direktyvą 98/26/EB nustatytoms mokėjimo sistemoms, ir
 - b) mokėjimo sistemoms, kuriose išimtinai dalyvauja mokėjimo paslaugų teikėjai, priklausantys grupei, sudarytai iš kapitalu susietų subjektų, kai vienas iš susietų subjektų vykdo veiksmingą kito susieto subjekto kontrolę, ir
 - c) uždaroms mokėjimo sistemoms.

23a straipsnis

Draudimas ne mokėjimo paslaugų teikėjams teikti mokėjimo paslaugas

Valstybės narės draudžia fiziniams ir juridiniams asmenims, kurie nėra mokėjimo paslaugų teikėjai ir kuriems aiškiai netaikoma ši direktyva, teikti priede išvardintas mokėjimo paslaugas.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

Mokėjimo paslaugų sąlygų skaidrumas ir informavimo apie šias paslaugas reikalavimai

-1 skyrius

Bendrosios taisyklės

23b straipsnis

Taikymo sritis

1. III antraštinė dalis taikoma vieno mokėjimo operacijoms, bendrosioms sutartims ir mokėjimo operacijoms, kurioms taikomos bendrosios sutartys. Šalys gali susitarti visos šios antraštinės dalies ar jos dalies netaikyti tais atvejais, kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas ¹.
2. Valstybės narės gali nustatyti, kad šios antraštinės dalies nuostatos mikroįmonėms yra taikomos taip pat kaip ir vartotojams. (...) ²

(...) ³

¹ Visos įmonės turėtų turėti galimybę susitarti kitaip dėl III antraštinės dalies nuostatų. Šis pasiūlymas atitinka ECON 34, nors formuluotė skiriasi. Bendrijos teisės aktuose dažnai atskiriamos „vartotojų ir kitų vartotojų“ sąvokos.

EP: mikroįmonės laiko vartotojais, vis tebenori naudoti profesionalaus vartotojo sąvokos apibrėžimą.

² Žr. 78 straipsnį, naują 1a dalį.

³ Perkelta į 23c straipsnį.

23c straipsnis
Kitos Bendrijos teisės aktų nuostatos

Šios antraštinės dalies nuostatos nepažeidžia kitų Bendrijos teisės aktų nuostatų, apimančių papildomus reikalavimus dėl išankstinio informavimo.

Tačiau, tais atvejais, kai taikoma ir Direktyva 2002/65/EB dėl nuotolinės prekybos vartotojams skirtomis finansinėmis paslaugomis, vietoj tos direktyvos 3 straipsnio 1 dalies nuostatų, susijusių su informavimu, išskyrus 2 punkto c–g papunkčius, 3 punkto a, d ir e papunkčius bei 4 punkto b papunktį, taikomos šios direktyvos 25, 26, 30 ir 31 straipsnių nuostatos.

23d straipsnis
Mokesčiai už informavimą

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali mokėjimo paslaugų vartotojo apmokestinti už informacijos pateikimą pagal šią antraštinę dalį, išskyrus atvejus, kai 36 straipsnio 2 dalyje ir 37 straipsnio 2 dalyje nurodyta kitaip ¹.
2. Mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti dėl mokesčių už mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu teikiamą papildomą ar dažnesnį informavimą arba už informacijos perdavimą kitomis ryšio priemonėmis nei nurodytos bendrojoje sutartyje ².
3. Jei mokėjimo paslaugų teikėjas gali nustatyti mokesčius už informavimą pagal 1 ir 2 dalis, jie turi būti pagrįsti ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo faktines išlaidas.

23e straipsnis
Su informavimu susijusi įrodinėjimo pareiga

Valstybės narės gali nustatyti, kad įrodinėjimo pareiga tenka mokėjimo paslaugų teikėjui, ir jis turi įrodyti, kad įvykdė šioje antraštinėje dalyje nustatytus informavimo reikalavimus. ³

¹ Atitinka ECON 210, nors ir pateikta skirtingame straipsnyje. Žr. 18c ir 18d konstatuojamąsias dalis.

² 2 ir 3 dalys atitinka ECON 212, nors ir pateiktos skirtingame straipsnyje.

³ Žr. ECON 177. EP: tai nėra galimybė. Turėtų būti vengiama tiesiogiai kištis į nacionalinę procesinę teisę.

*Nuo mikromokėjimų priemonės ir elektroniniams pinigams taikomų informavimo
reikalavimų leidžianti nukrypti nuostata*

1. Mokėjimo priemonių, pagal bendrąją sutartį susijusių tik su atskiromis mokėjimo operacijomis, neviršijančiomis 30 eurų, arba naudojamų saugoti lėšas, kurių suma bet kuriuo momentu neviršija 150 eurų, atvejais:
 - a) nukrypstant nuo 30, 31 ir 35 straipsnių, mokėjimo paslaugų teikėjas pateikia mokėtojų tik informaciją apie mokėjimo paslaugos pagrindines savybes, įskaitant būdą, kaip galima naudotis mokėjimo priemone, mokesčius ir kitą svarbią informaciją, reikalingą informaciją pagrįstam sprendimui priimt, o taip pat nurodo, kur lengvai prieinamu būdu galima susipažinti su visa kita pagal 31 straipsnį reikalaujama informacija;
 - b) gali būti susitarta, kad, nukrypstant nuo 36 ir 37 straipsnių, atlikus mokėjimo operaciją:
 - i) mokėjimo paslaugų teikėjas pateikia tik nuorodą, pagal kurią mokėjimo paslaugų vartotojas gali nustatyti mokėjimo operaciją, jos sumą bei mokesčius už ją ir (arba) tam pačiam gavėjui atliktų keleto tokios pat rūšies mokėjimo operacijų atveju – tik informaciją apie visą sumą ir šių mokėjimo operacijų mokesčius, arba sudaro sąlygas su tokia nuoroda susipažinti;
 - ii) mokėjimo paslaugų teikėjas nėra įpareigotas teikti i punkte nurodytos informacijos arba sudaryti sąlygų su ja susipažinti, jei mokėjimo priemonė naudojama anonimiškai arba jei kitu atveju mokėjimo paslaugų teikėjas dėl techninių priežasčių negali jos pateikti. Tačiau mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia mokėtojų galimybę patikrinti saugomų lėšų sumą.

2. 1 dalies b punktas yra taikomas ir elektroniniams pinigams, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/46/EB 1 straipsnio 3 dalies b punkte.
- [3. Valstybės narės ar jų kompetentingos institucijos gali padvigubinti 1 dalyje nurodytas sumas tik nacionalinėms mokėjimo operacijoms vykdyti.
4. Jei valstybė narė pasinaudoja 3 dalyje numatyta nukrypti leidžiančia nuostata, ji praneša apie tai Komisijai ne vėliau kaip iki 85 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytos dienos ir nedelsdama praneša jai apie visus vėlesnius pokyčius. Šiame pranešime valstybė narė nurodo taikomas ribines vertes ir mokėjimo priemonių rūšis, kurioms šios ribinės vertės yra taikomos. Be to, valstybės narės kasmet praneša Komisijai atitinkamomis mokėjimo priemonėmis atliktų mokėjimo operacijų vertę. Komisija 77 straipsnyje nurodytam Mokėjimų komitetui atitinkamai pateikia metinį pranešimą apie šios nukrypti leidžiančios nuostatos taikymą.]

1 skyrius

Vieno mokėjimo operacijos

24 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis skyrius taikomas vieno mokėjimo operacijoms, kurioms netaikoma bendroji sutartis.
2. Kai mokėjimo pavedimas vieno mokėjimo operacijai įvykdyti perduodamas naudojant bendrojoje sutartyje numatytą mokėjimo priemonę, mokėjimo paslaugų teikėjas neprivalo pateikti tos informacijos arba sudaryti sąlygas susipažinti ¹ su ta informacija, kuri mokėjimo paslaugų vartotojui jau pateikta remiantis su kitu mokėjimo paslaugų teikėju sudaryta bendrąja sutartimi arba kuri jam bus pateikta pagal tą bendrąją sutartį.

¹ EP: nori atskirti visoje šioje antraštinėje dalyje tai, kad esminė informacija yra pateikiama (perduodama), o visa kita informacija pateikiama gavus pirmą prašymą (gaunama iš mokėjimo paslaugų teikėjo tik pagal prašymą).

25 straipsnis

Išankstinė bendro pobūdžio informacija

1. Valstybės narės reikalauja, kad iki mokėjimo paslaugų vartotojo įpareigojimo sutartimi dėl vieno mokėjimo operacijos ar oferta, mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotojui turi sudaryti galimybę lengvai prieinamu būdu ¹ susipažinti su informacija ir sąlygomis pagal 26 straipsnį. Mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu mokėjimo paslaugų teikėjas informaciją pateikia ir sąlygas nurodo raštu arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną. ² Informacija ir sąlygos išdėstomos lengvai suprantamais žodžiais, aiškiai ir suprantamai valstybės narės, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, oficialia kalba arba kita kalba, dėl kurios susitarė šalys.
2. Jei sutartis dėl vieno mokėjimo paslaugos sudaroma mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu naudojant nuotolinio ryšio priemones, kurios nesudaro sąlygų mokėjimo paslaugų teikėjui laikytis 1 dalies, mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdo savo įsipareigojimus pagal 1 dalį iš karto įvykdžius operaciją.
3. Įsipareigojimai pagal 1 dalį taip pat gali būti įvykdyti pateikus sutarties dėl vieno mokėjimo paslaugos projekto kopiją arba mokėjimo pavedimo projektą, kuriame pateikiama informacija pagal 26 straipsnį.

26 straipsnis

Informacija ir sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų vartotojui būtų pateikta ši informacija ir pranešta apie šias sąlygas arba sudarytos sąlygos su jomis susipažinti:
 - a) tiksli informacija arba unikalūs identifikatoriai, kurį turi nurodyti mokėjimo paslaugų vartotojas, kad mokėjimo pavedimas būtų tinkamai įvykdytas;
 - b) maksimali mokėjimo paslaugos, kuri bus teikiama, vykdymo trukmė;

¹ Atitinka ECON 137, 139 ir 150. Iš dalies atitinka ECON 136 dėl to, kad reikalaujama pateikti, paprašius, informaciją raštu.

² Žr. 18b konstatuojamąją dalį.

(...)

c) (...) visi mokėjimo paslaugų vartotojo jo mokėjimo paslaugų teikėjui mokami mokesčiai ir atitinkamais atvejais visų mokesčių sumų suskirstymas (...); ¹

ca) atitinkamais atvejais faktinis arba bazinis valiutų keitimo kursas, kuris turi būti taikomas mokėjimo operacijai;

(...)

3. Atitinkamais atvejais mokėjimo paslaugų vartotojui turi būti sudarytos sąlygos lengvai prieinamu būdu susipažinti su kita 31 straipsnyje nurodyta atitinkama informacija ².

27 straipsnis

Gavus mokėjimo pavedimą mokėtojai teikiama informacija

Gavus mokėjimo pavedimą, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 25 straipsnio 1 dalyje, mokėtojai nedelsdamas suteikia šią informaciją arba sudaro sąlygas su ja susipažinti:

- a) nuorodą, pagal kurią mokėtojas gali nustatyti mokėjimo operaciją ir atitinkamais atvejais su gavėju susijusią informaciją;
- b) mokėjimo operacijos sumą mokėjimo pavedime naudota valiuta ³;

¹ Reikia patikrinti mokesčių suskirstymo (konceptija, kuriai pritarė EP) formuluotę.

² Daugelis 31 straipsnyje nurodytų informavimo reikalavimų dalis taikoma vieno mokėjimo operacijoms. Tačiau akivaizdu, kad kai kurie reikalavimai nėra tinkami praktikoje (pvz., pateikti 2 dalies f punkte, 4 dalies 4 punkte, 5 dalies a–c punktuose ir 6 dalyje). ECON pakeitimai: 138 (žr. 31 straipsnio 1 dalies d punktą), 139 (žr. 31 straipsnio 1 dalies c punktą), 141 (žr. 31 straipsnio 5 dalies 1 punktą, kurio keisti nebuvo siūloma), 142 ir 146 (žr. 31 straipsnio 2 dalies c punktą), 144 (žr. 31 straipsnio 5 dalies f punktą), 148 (žr. 31 straipsnio 7 dalies -a ir a punktus), 149 (žr. 2 straipsnio c punktą). ECON 143 pakeičia punktą, kuris išbrauktas.

³ Žr. taip pat pakeitimą c papunktyje. Patikslinimas atitinka ECON 155. Taip pat reikia atitinkamai pakeisti 27, 36 ir 37 straipsnius.

- ba) visą mokesčių sumą ir atitinkamais atvejais visų už mokėjimo operaciją mokėtojo mokamų mokesčių sumų suskirstymą (...); ¹
- c) atitinkamais atvejais mokėjimo operacijai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo taikytą valiutų keitimo kursą arba nuorodą į jį, kai šis kursas skiriasi nuo nurodytojo pagal 26 straipsnio 1 dalies c) punktą, ir mokėjimo operacijos sumą perskaičiavus tą valiutą; ²
- d) mokėjimo pavedimo gavimo datą ³.

28 straipsnis

Įvykdžius operaciją gavėjui teikiama informacija

Įvykdžius mokėjimo operaciją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 25 straipsnio 1 dalyje, gavėjui nedelsdamas suteikia šią informaciją arba sudaro sąlygas su ja susipažinti:

- a) nuorodą, pagal kurią gavėjas gali nustatyti mokėjimo operaciją ir atitinkamais atvejais mokėtoją, bei visą informaciją, perduotą atliekant mokėjimo operaciją;
- b) mokėtojo pervestą mokėjimo operacijos sumą ta valiuta, kuria lėšos suteikiamos gavėjui ⁴;
- c) (...) visų už mokėjimo operaciją gavėjo mokamų mokesčių sumą ir atitinkamais atvejais visų mokesčių sumų suskirstymą (...); ⁵
- d) atitinkamais atvejais mokėjimo operacijai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo taikytą valiutų keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą iki to valiutos perskaičiavimo;

¹ Reikia patikrinti mokesčių suskirstymo (konceptija, kuriai pritarė EP) formuluotę.

² Kaip ECON 157.

³ Atitinka ECON 154, bet atsižvelgiant į tai, kad šiame etape gali būti pateikta tik mokėjimo pavedimo gavimo data.

⁴ Žr. išnašą 27 straipsnyje.

⁵ Reikia patikrinti mokesčių suskirstymo (konceptija, kuriai pritarė EP) formuluotę.

- e) įskaitymo į sąskaitą datą.

2 skyrius

Bendrosios sutartys

29 straipsnis

Taikymo sritis

Šis skyrius taikomas mokėjimo operacijoms, kurioms taikoma bendroji sutartis ¹.

30 straipsnis

Išankstinė bendro pobūdžio informacija

1. Valstybės narės reikalauja, kad likus pakankamai laiko iki mokėjimo paslaugų vartotojo įsipareigojimo bendrąja sutartimi arba oferta, mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotojui raštu arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną pateiktų informaciją ir praneštų apie sąlygas pagal 31 straipsnį. Informacija ir sąlygos išdėstomos lengvai suprantamais žodžiais, aiškiai ir suprantamai valstybės narės, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, oficialia kalba arba kita kalba, dėl kurios susitarė šalys ².
2. Jei bendroji sutartis buvo sudaryta mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu naudojant nuotolinio ryšio priemones, kuriomis nesudaromos sąlygos mokėjimo paslaugų teikėjui laikytis 1 dalies, mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdo savo įsipareigojimus pagal tą dalį iš karto sudarius bendrąją sutartį.
3. Įsipareigojimai pagal 1 dalį taip pat gali būti įvykdyti pateikus bendrosios sutarties projekto, kuriame pateikiama informacija pagal 31 straipsnį, kopiją.

¹ Atitinka ECON 160.

² Atitinka ECON 161 ir 173.

31 straipsnis
Informacija ir sąlygos

Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų vartotojui būtų pateikta ši informacija ir pranešta apie šias sąlygas:

1) mokėjimo paslaugų teikėjas

- a) mokėjimo paslaugų teikėjo pavadinimas, jo pagrindinis buveinės adresas ir atitinkamais atvejais jo filialo ar tarpininko, įsisteigusio valstybėje narėje, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, adresas, taip pat kiti adresai, įskaitant elektroninio pašto adresą, kuriuos galima naudoti ryšiams su mokėjimo paslaugų teikėju palaikyti;
- b) Išbraukta
- c) atitinkamos priežiūros institucijos ir 8 straipsnyje nurodyto registro ar kito atitinkamo viešojo registro, kuriame užregistruotas mokėjimo paslaugų teikėjo leidimas, duomenys ir registracijos numeris arba lygiavertės identifikavimo tame registre priemonės ¹;
- d) atitinkamais atvejais pranešimas, kad mokėjimo paslaugų teikėjo gautoms lėšoms mokėjimo operacijai įvykdyti netaikoma indėlių garantijos sistema ²;

2) mokėjimo paslaugos panaudojimas

- a) teikiamos mokėjimo paslaugos pagrindinių savybių aprašymas;
- b) tiksli informacija arba unikalus identifikatorius, kurį turi nurodyti mokėjimo paslaugų vartotojas, kad mokėjimo pavedimas būtų tinkamai įvykdytas;
- c) sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją perdavimo ir tokio sutikimo panaikinimo pagal 41 ir 56 straipsnius forma bei procedūra ³;

¹ Nuostata atitinka ECON 138. Ji taikoma vieno mokėjimo operacijoms ir bendrosioms sutartims.

² Suderinama su ECON 139. Tas pats pareiškimas bus ištrauktas į informaciją apie vieno mokėjimo operacijos darant nuorodą 25 straipsnio 3 dalyje.

³ Atitinka ECON 171 bei ECON 142, 146 ir 165, jei laikoma, kad panaikinimas reiškia nutraukimą ir apima atšaukimą.

- d) nuoroda į mokėjimo pavedimo gavimo momentą, kaip nurodyta 54 straipsnio 1 dalyje ir mokėjimo paslaugų teikėjo nustatytą laiką, po kurio gautas mokėjimo pavedimas bus laikomas gautu kitą mokėjimo paslaugos teikėjo darbo dieną;
- e) maksimali teikiamų mokėjimo paslaugų vykdymo trukmė ¹;
- f) ar galima susitarti dėl mokėjimo priemonės naudojimui nustatytų viršutinių išlaidų ribų pagal 43 straipsnio 1 dalį ²;

3) mokesčiai, palūkanos ir valiutų keitimo kursai

- a) visi mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjui mokami mokesčiai ir atitinkamais atvejais visų mokesčių sumų suskirstymas (...); ³
- b) atitinkamais atvejais taikomos palūkanų normos ir valiutų keitimo kursai ⁴ arba, jei taikomos bazinės palūkanų normos ir baziniai valiutų keitimo kursai, faktinių palūkanų apskaičiavimo metodas ir šių bazinių palūkanų normų ar valiutų keitimo kursų nustatymo atitinkama data ir indeksas ar pagrindas ⁵;
- c) jei susitarta, nedelsiant taikomas pasikeitusias bazinės palūkanų normas ar valiutų keitimo kursus bei su šiais pasikeitimas susijusius informavimo reikalavimus pagal 33 straipsnio 2 dalį;

4) ryšiai

- a) atitinkamais atvejais ryšio priemonės, įskaitant techninius reikalavimus mokėjimo paslaugų vartotojo ryšio įrangai, kurias šalys susitaria naudoti informacijos ar pranešimų perdavimui pagal šią direktyvą;
- b) informacijos pagal šią direktyvą teikimo arba sąlygų susipažinimui su ja sudarymo būdas ir dažnumas ⁶;

¹ Kaip ECON 162, bet neapsiribojama tik mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo suteiktomis paslaugomis.

² Pakeitimas pagal ECON 166.

³ Reikia patikrinti mokesčių suskirstymo (konceptija, kuriai pritarė EP) formuluotę.

⁴ Palūkanos skaičiuojamos ne už operacijas, bet už sąskaitoje laikomas lėšas.

⁵ Suderinama su ECON 168; praplečiama galimybė taikyti nustatytą normą ar kursą.

⁶ Atitinka ECON 172, nuostata taikoma ne tik 36 ir 37 straipsniams, bet ir kitai informacijai pagal šią direktyvą.

- c) kalba arba kalbos, kuriomis sudaroma bendroji sutartis ir palaikomi ryšiai esant šiems sutartiniams santykiams;
- d) mokėjimo paslaugų vartotojo teisė gauti bendrosios sutarties sutartines sąlygas bei informaciją ir pranešimus apie sąlygas pagal 32 straipsnį ¹;

5) apsaugos ir taisomosios priemonės

- a) atitinkamais atvejais veiksmy, kurių imasi mokėjimo paslaugų vartotojas, siekdamas apsaugoti mokėjimo priemonę, aprašymas ir mokėjimo paslaugų teikėjo informavimo 46 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytais tikslais būdas ²;
- b) jei susitarta, sąlygos, kuriomis mokėjimo paslaugų teikėjas pasilieka teisę blokuoti mokėjimo priemonę pagal 43 straipsnį;
- c) mokėtojo atsakomybė pagal 50 straipsnį, įskaitant informavimą apie atitinkamą sumą;
- d) kaip ir kada mokėjimo paslaugų vartotojas turi informuoti mokėjimo paslaugų teikėją apie neleistiną ar netinkamą operaciją pagal 47a straipsnį bei mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už neleistas mokėjimo operacijas pagal 49 straipsnį;
- e) mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už mokėjimo operacijų vykdymą pagal 67 straipsnį;
- f) grąžinimo pagal 52 ir 53 straipsnius sąlygos ³;

¹ Atitinka ECON 170.

² Kaip ECON 141 ir 163.

³ Kaip ECON 164.

6) bendrosios sutarties pakeitimai ir nutraukimas

- a) jei susitarta, informacija, kad laikoma, jog mokėjimo paslaugų vartotojas sutinka su sąlygų pakeitimais pagal 33 straipsnį, jeigu iki siūlomos jų įsigaliojimo datos mokėjimo paslaugų teikėjui nepraneša, kad su jais nesutinka;
- b) sutarties galiojimo trukmė;
- c) mokėjimo paslaugų vartotojo teisė nutraukti bendrąją sutartį ir susitarimus, susijusius su nutraukimu pagal 33 straipsnio 1 dalį ir 34 straipsnį ¹;

7) teisių gynimas

- a) sutartinė sąlyga dėl bendrajai sutarčiai taikomos teisės ir/ar kompetentingo teismo ²;
- b) skundų ir teisių gynimo ne teismo tvarka procedūros, kuriomis gali naudotis mokėjimo paslaugų vartotojas pagal IV antraštinės dalies 4 skyrių.

32 straipsnis

Informacijos prieinamumas ir bendrosios sutarties sutartinės sąlygos ³

Sutartinių santykių metu mokėjimo paslaugų vartotojas turi teisę bet kada, pateikęs prašymą, gauti bendrosios sutarties sutartines sąlygas ir 31 straipsnyje nurodytą informaciją ir sąlygas, pateikiamas raštu ar naudojant kitą patvariąją laikmeną ⁴.

(...) ⁵

¹ Kaip ECON 162.

² Žr. pakeitimą 34 konstatuojamojoje dalyje.

³ Pavadinimas atitinka ECON 175.

⁴ Suderinama su ECON 176. Žr. 18c konstatuojamąją dalį.

⁵ ECON 177, žr. 23e straipsnį.

33 straipsnis
Sutartinių sąlygų pakeitimai

1. Bendrosios sutarties bei 31 straipsnyje nurodytos informacijos ir sąlygų visus pakeitimus mokėjimo paslaugų teikėjas pasiūlo tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 30 straipsnio 1 dalyje ne vėliau kaip likus dviem mėnesiams iki siūlomos jų taikymo datos ¹.

Atitinkamais atvejais pagal 31 straipsnio 6 dalies b punktą mokėjimo paslaugų teikėjas turi pranešti mokėjimo paslaugų vartotojui, kad laikoma, jog mokėjimo paslaugų vartotojas sutinka su šiais pakeitimais, jeigu iki jų įsigaliojimo datos mokėjimo paslaugų teikėjui nepraneša, kad su jais nesutinka. Šiuo atveju mokėjimo paslaugų teikėjas nurodo, kad mokėjimo paslaugų vartotojas turi teisę nedelsdamas ir nemokėdamas jokių mokesčių nutraukti bendrąją sutartį iki dienos, kurią pradedami taikyti pakeitimai ².

2. Palūkanų normų ar valiutų keitimo kursų pakeitimai gali būti taikomi nedelsiant be išpėjimo, jei tokia teisė nustatyta bendrojoje sutartyje ir jei pakeitimai grindžiami bazinėmis palūkanų normomis ar baziniais valiutų keitimo kursais, dėl kurių susitarta pagal 31 straipsnio 3 dalies b ir c punktus. Mokėjimo paslaugų vartotojas informuojamas apie palūkanų normos pakeitimą kuo anksčiau tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 30 straipsnio 1 dalyje, išskyrus atvejus, kai šalys konkrečiai susitaria dėl informacijos pateikimo ar sąlygų su ja susipažinti sudarymo dažnumo ar būdo ³.
3. Mokėjimo operacijoms taikytos palūkanų normos ar valiutų keitimo kurso pakeitimai įgyvendinami ir apskaičiuojami nešališkai, nediskriminuojant mokėjimo paslaugų vartotojų ⁴.

¹ Suderinama su ECON 178.

Klausimas, kaip informacija dėl pokyčių galėtų būti pateikiama iš anksto apmokėtų telefono kortelių atveju ir pan., galėtų būti sprendžiamas įtraukiant specialų straipsnį dėl mikromokėjimų.

² Suderinama su ECON 178 ir 179.

³ Iš esmės atitinka ECON 180 ir 181.

⁴ Sutampa su ECON 182.

34 straipsnis
*Bendrosios sutarties nutraukimas*¹

1. Mokėjimo paslaugų vartotojas gali nutraukti bendrąją sutartį bet kuriuo metu, išskyrus atvejus, kai šalys susitaria dėl įspėjimo pateikimo laikotarpio. Šis laikotarpis negali būti ilgesnis nei vienas mėnuo².

(...)
- 1a. Nutraukdamas bendrąją sutartį, sudarytą ilgesniam nei 12 mėnesių ar neapibrėžtam laikotarpiui, po 12 mėnesių mokėjimo paslaugų vartotojas nemoka jokių mokesčių. Visais kitais atvejais sutarties nutraukimo mokesčiai turi būti pagrįsti ir atitikti išlaidas³.
- 1b. Jei tai nustatyta bendrojoje sutartyje, mokėjimo paslaugų teikėjas gali nutraukti bendrąją sutartį, sudarytą neapibrėžtam laikotarpiui, ne mažiau kaip du mėnesius pateikdamas pranešimą tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 30 straipsnio 1 dalyje.
2. Reguliariai už mokėjimo paslaugas imami mokesčiai mokami tik proporcingai iki sutarties nutraukimo. Jei tokie mokesčiai sumokėti iš anksto, jie proporcingai grąžinami.
- 2a. Šio straipsnio nuostatos nepažeidžia valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių šalies teises pareikšti, kad bendroji sutartis yra anuliuota ir negaliojanti.
3. Valstybės narės gali nustatyti palankesnes nuostatas mokėjimo paslaugų vartotojams.

¹ Žr. 19 konstatuojamąją dalį.

² Iš esmės atitinka ECON 183 ir 187.

³ Sutampa su ECON 184.

35 straipsnis

Informacija, pateikiama prieš įvykdant atskirą mokėjimo operaciją

Kai vykdoma mokėtojo inicijuota atskira mokėjimo operacija pagal bendrąją sutartį, mokėjimo paslaugų teikėjas, mokėtojui pateikus prašymą dėl tos konkrečios mokėjimo operacijos, suteikia aiškią informaciją apie maksimalų vykdymo laiką ir mokesčius, kuriuos mokėtojas turi sumokėti, bei atitinkamais atvejais visų mokesčių sumų suskirstymą (...) ¹.

(...) ²

36 straipsnis

Mokėtojui teikiama informacija apie atskiras mokėjimo operacijas

1. Po to, kai atskiros mokėjimo operacijos suma nurašoma nuo mokėtojo sąskaitos, arba, kai mokėtojas nenaudoja mokėjimo sąskaitos, gavęs mokėjimo pavedimą, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojui tokiu pačiu būdu, kaip nustatyta 30 straipsnio 1 dalyje, pateikia šią informaciją:
 - a) nuorodą, pagal kurią mokėtojas gali nustatyti kiekvieną mokėjimo operaciją ir atitinkamais atvejais su gavėju susijusią informaciją ³;
 - b) mokėjimo operacijos sumą valiuta, kuria suma nurašoma nuo mokėtojo mokėjimo sąskaitos, arba mokėjimo pavedime naudota valiuta ⁴;
 - c) kai taikoma, (...) visų mokesčių už mokėjimo operaciją sumą, (...) ir (...) jos suskirstymą arba mokėtojo mokamas palūkanas ⁵;

¹ Reikia patikrinti mokesčių suskirstymo (konceptija, kuriai pritarė EP) formuluotę.

² Išbraukta, kaip pasiūlyta ir ECON 189.

³ ECON 192, žr. išnašą 27 straipsnyje.

⁴ Žr. išnašą 27 straipsnyje.

⁵ Reikia patikrinti mokesčių suskirstymo (konceptija, kuriai pritarė EP) formuluotę.

- d) kai taikoma, mokėjimo operacijai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo taikytą valiutų keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą po valiutos perskaičiavimo ¹;
 - e) nurašymo nuo sąskaitos datą arba mokėjimo pavedimo gavimo datą ².
2. Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta sąlyga, jog 1 dalyje nurodyta informacija turi būti pateikta ar sąlygos su ja susipažinti sudaromos periodiškai ne rečiau kaip kartą per mėnesį bei sutartu būdu, kad mokėtojas galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją. Šalys gali bendrojoje sutartyje nustatyti mokesčius, jei tokia informacija pateikiama raštu.
3. Tačiau valstybės narės gali reikalauti (...), kad mokėjimo paslaugų teikėjas kartą per mėnesį nemokamai pateiktų informaciją raštu. (...) ³

37 straipsnis

Gavėjui teikiama informacija apie atskiras mokėjimo operacijas

1. Įvykdęs atskirą mokėjimo operaciją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gavėjui tokiu pačiu būdu, kaip nustatyta 30 straipsnio 1 dalyje, nedelsdamas suteikia šią informaciją:
- a) nuorodą, pagal kurią gavėjas gali nustatyti mokėjimo operaciją ir atitinkamais atvejais mokėtoją, bei visą informaciją, perduotą atliekant mokėjimo operaciją ⁴
 - b) išbraukta

¹ ECON 194.
² Žr. 27 straipsnį.
³ Žr. 78 straipsnį, naują 1a dalį.
⁴ Suderinama su ECON 199.

- c) mokėtojo pervestą mokėjimo operacijos sumą valiuta, kuria suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo sąskaitą ¹;
 - d) kai taikoma, (...) visų mokesčių už mokėjimo operaciją sumą, (...) ir (...) jos suskirstymą arba mokėtojo mokamas palūkanas ²;
 - e) atitinkamais atvejais mokėjimo operacijai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo taikytą valiutų keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą iki to valiutos perskaičiavimo;
 - f) įskaitymo į sąskaitą datą.
3. Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta sąlyga, jog 1 dalyje nurodyta informacija turi būti pateikta ar sąlygos su ja susipažinti sudaromos reguliariai ne rečiau kaip kartą per mėnesį bei sutartu būdu, kad gavėjas galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją. Šalys gali bendrojoje sutartyje nustatyti mokesčius, jei tokia informacija pateikiama raštu.
3. Tačiau valstybės narės gali reikalauti (...), kad mokėjimo paslaugų teikėjas kartą per mėnesį nemokamai pateiktų informaciją raštu. (...) ³

38 straipsnis
Mikromokėjimai

Išbraukta ⁴.

¹ Žr. išnašą 27 straipsnyje.

² Reikia patikrinti mokesčių suskirstymo (konceptija, kuriai pritarė EP) formulotę.

³ Žr. 78 straipsnį, naują 1a dalį.

⁴ Reikia pakeisti 23f straipsniu.

3 skyrius

Bendrosios nuostatos

39 straipsnis

Operacijos valiuta ir valiutos perskaičiavimas

1. Mokėjimai atliekami valiuta, dėl kurios susitarė šalys.
2. Jeigu valiutos perskaičiavimo paslauga siūloma iki mokėjimo operacijos iniciavimo ir jeigu ši valiutos perskaičiavimo paslauga siūloma pardavimo vietoje arba ją siūlo gavėjas, valiutos perskaičiavimo paslaugą mokėtojai siūlanti šalis mokėtojai nurodo visus mokesčius ir ¹ valiutų keitimo kursą, kuris turi būti taikomas perskaičiuojant operacijos valiutą ².

Mokėtojas turi sutikti, kad valiutos perskaičiavimo paslauga būtų teikiama šiuo pagrindu.

40 straipsnis

Informacija apie papildomus mokesčius ar nuolaidas

1. Kai už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą gavėjas pareikalauja mokesčio arba pasiūlo nuolaidą, jis mokėtoją apie tai informuoja iki mokėjimo operacijos iniciavimo ³.
2. Kai už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą mokėjimo paslaugų teikėjas ar trečioji šalis pareikalauja mokesčio, ji mokėjimo paslaugų vartotoją apie tai informuoja iki mokėjimo operacijos iniciavimo.

¹ Gavėjui turėtų būti nurodytas faktinis valiutų keitimo kursas.

² Kaip ECON 207.

³ Paskutinio sakinio nuostata perkelta į 40c straipsnio 3 dalį.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

Teisės ir įsipareigojimai, susiję su mokėjimo paslaugų teikimu ir naudojimu

-1 skyrius

Bendrosios nuostatos

40b straipsnis

Taikymo sritis

1. Kai mokėjimo paslaugos vartotojas nėra vartotojas, šalys gali susitarti visai ar iš dalies netaikyti 40c straipsnio 1 dalies, 41 straipsnio 3 dalies, 48, 50, 52, 53 ir 56 straipsnių. Šalys taip pat gali susitarti dėl skirtingo laikotarpio, nei nustatyta 47a straipsnyje.
- 1a. Valstybės narės gali numatyti, kad 75 straipsnis netaikomas tuo atveju, kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas.
2. Valstybės narės gali nustatyti, kad šios antraštinės dalies nuostatos mikroįmonėms yra taikomos taip pat kaip ir vartotojams. (...) ¹

40c straipsnis

Taikomi mokesčiai

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti mokesčių už savo informavimo įsipareigojimų įvykdymą ar taisomąsias ir prevencines priemones pagal šią antraštinę dalį, išskyrus atvejus, kai 55 straipsnio 1 dalyje, 56 straipsnio 3 dalyje ir 66 straipsnio 2 dalyje nurodoma kitaip. Mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas turi susitarti dėl šių mokesčių, kurie turi būti pagrįsti ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo faktines išlaidas.

¹ Žr. 78 straipsnį, naują 1a dalį.

2. Jeigu mokėjimo operacijos metu valiuta neperskaičiuojama, valstybės narės reikalauja, kad gavėjas mokėtų mokesčius, kuriais jį apmokestina jo mokėjimo paslaugų teikėjas, o mokėtojas mokėtų mokesčius, kuriais jį apmokestino jo mokėjimo paslaugų teikėjas ¹.

(...)

- 3a. Mokėjimo paslaugų teikėjas netrukdo gavėjui reikalauti mokesčio ar nuolaidos siekiant naudoti tam tikrą mokėjimo priemonę. Tačiau valstybės narės, kuriose (...) debeto kortelės sudaro pagrindinę mokėjimų rinkos dalį, gali uždrausti arba apriboti reikalavimą imti mokestį už debeto korteles ².

[40d straipsnis (naujas)]

Mikromokėjimų priemonėms ir elektroniniams pinigams taikoma leidžianti nukrypti nuostata

1. Mokėjimo priemonių, pagal bendrąją sutartį susijusių tik su atskiromis mokėjimo operacijomis, neviršijančiomis 30 eurų, arba naudojamų saugoti lėšas, kurių suma bet kuriuo momentu neviršija 150 eurų, atvejais gali būti susitarta, kad:
- a) 46 straipsnio 1 dalies b punktas, 47 straipsnio 1 dalies c bei ca punktai ir 50 straipsnio 3 bei 4 dalys netaikomi, jei negalima mokėjimo priemonės išaldyti arba užkirsti kelią jos tolesniam naudojimui;
 - b) 48, 49 straipsniai, 50 straipsnio 1 bei 2 dalys netaikomi, jei mokėjimo priemonė yra naudojama anonimiškai;
 - c) nukrypstant nuo 55 straipsnio 1 dalies, nereikalaujama, kad mokėjimo paslaugų teikėjas praneštų mokėjimo paslaugų vartotojui apie atsisakymą vykdyti mokėjimo pavedimą, jei yra akivaizdu, kad mokėjimo pavedimas nebus įvykdytas;
 - d) nukrypstant nuo 60 ir 62 straipsnių, taikomi kiti vykdymo laikotarpiai.

¹ Žr. 26 konstatuojamąją dalį.

² ECON 208. Papildymas, kurio paprašė EP ir kurį reikia apsvarstyti.

2. 1 dalis yra taikoma ir elektroniniams pinigams, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/46/EB 1 straipsnio 3 dalies b punkte.
3. Valstybės narės ar jų kompetentingos institucijos gali padvigubinti 1 dalyje nurodytas sumas tik nacionalinėms mokėjimo operacijoms vykdyti.
4. Jei valstybė narė pasinaudoja 3 dalyje numatyta nukrypti leidžiančia nuostata, ji praneša apie tai Komisijai ne vėliau kaip iki 85 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytos dienos ir nedelsdama praneša jai apie visus vėlesnius pokyčius. Šiame pranešime valstybė narė nurodo taikomas ribines vertes ir mokėjimo priemonių rūšis, kurioms šios ribinės vertės yra taikomos. Be to, valstybės narės kasmet praneša Komisijai atitinkamomis mokėjimo priemonėmis atliktų mokėjimo operacijų vertę. Komisija 77 straipsnyje nurodytam Mokėjimų komitetui atitinkamai pateikia metinį pranešimą apie šios nukrypti leidžiančios nuostatos taikymą.]

1 skyrius

Leidimas atlikti mokėjimo operacijas

41 straipsnis

Sutikimas ir sutikimo panaikinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų laikoma, jog leidimas atlikti mokėjimo operaciją suteiktas tik tada, kai mokėtojas davė sutikimą įvykdyti mokėjimo pavedimą ¹. Mokėtojas gali suteikti leidimą atlikti mokėjimo operaciją iki jos įvykdymo arba, mokėtojui ir jo mokėjimo paslaugų teikėjui susitarus, ją įvykdžius ².
2. Sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją ar keletą mokėjimo operacijų pateikiamas mokėtojo ir jo mokėjimo paslaugų teikėjo sutarta forma ³.

Jei nėra tokio sutikimo, laikoma, kad mokėjimo operacija yra neleistina.

¹ ECON 213.

² ECON 216.

³ Atitinka ECON 214.

3. Mokėtojas gali panaikinti sutikimą bet kuriuo metu, bet ne vėliau kaip iki neatšaukiamumo momento pagal 56 straipsnį. Tas pats taikoma sutikimui atlikti keletą mokėjimo operacijų, kuris gali būti panaikintas laikant, jog visos būsimos mokėjimo operacijos yra neleistinos.
4. Mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas susitaria dėl sutikimo perdavimo procedūros.

42 straipsnis

Sutikimo perdavimas

Išbraukta.

43 straipsnis

Mokėjimo priemonės naudojimo ribos

1. Tais atvejais, kai sutikimo perdavimui naudojama konkreti mokėjimo priemonė, mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti dėl mokėjimo paslaugoms skirtų išlaidų viršutinių ribų.
2. Jei tai nustatyta bendrojoje sutartyje, mokėjimo paslaugų teikėjas gali pasilikti teisę blokuoti mokėjimo priemonės naudojimą dėl objektyviai pateisinamų priežasčių, susijusių su mokėjimo priemonės saugumu, įtariamą neleistinu ar nesąžiningu mokėjimo priemonės naudojimu, arba mokėjimo priemonės su kredito linija atveju labai padidėjusia rizika, kad mokėtojas negalės įvykdyti savo mokėjimo įsipareigojimo ¹.

¹ EP nori išbraukti šios direktyvos dalį, susijusią su mokėtojo atsakomybe. Tačiau pasiūlyta direktyva dėl vartojimo kredito neapima visos mokėjimo paslaugų su kredito linija srities.

3. Tokiais atvejais mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtoją sutartu būdu informuoja apie mokėjimo priemonės blokavimą ir blokavimo priežastis, jei įmanoma, iki mokėjimo priemonės blokavimo ir ne vėliau kaip tuoj pat užblokavus priemonę, išskyrus atvejus, kai tokia informacija susilpnintų objektyviai pateisinamas saugumo priežastis ar būtų draudžiama pagal kitus atitinkamus Bendrijos ar nacionalinės teisės aktus ¹.
4. Mokėjimo paslaugų teikėjas panaikina mokėjimo priemonės naudojimo blokavimą ar jį pakeičia nauja mokėjimo priemone, kai nebelieka mokėjimo priemonės naudojimo blokavimo priežasčių.

44 straipsnis

Dokumentų saugojimas

Išbraukta.

45 straipsnis

Neleistinos operacijos ir sutikimo panaikinimas

Išbraukta ².

46 straipsnis

Mokėjimo paslaugų vartotojo įsipareigojimai, susiję su mokėjimo priemonėmis

1. Mokėjimo paslaugų vartotojas, turintis teisę naudotis mokėjimo priemone, vykdo šiuos įsipareigojimus ³:
 - a) naudotis mokėjimo priemone pagal mokėjimo priemonės išdavimą ir naudojimą reglamentuojančias sąlygas;

¹ 2 ir 3 dalys suderinamos su ECON 223 idėja. ECON 224; žr. 47 straipsnio 4a punktą ir 40c straipsnį dėl mokesčių ėmimo (neėmimo).

² Žr. 47a straipsnį ir 41 straipsnio 3 dalį.

³ Atitinka ECON 228, šiek tiek iš dalies pakeista.

b) sužinojus apie mokėjimo priemonės praradimą, vagystę arba neteisėtą pasisavinimą ar neleistiną jos naudojimą, nedelsiant pranešti apie tai mokėjimo paslaugų teikėjui arba pastarojo nurodytam subjektui.

2. a punkte nurodytais tikslais mokėjimo paslaugų vartotojas iš karto, gavęs mokėjimo priemonę, visų pirma imasi visų pagrįstų veiksmų, kad apsaugotų savo personalizuotus saugumo požymius ¹.

47 straipsnis

Mokėjimo paslaugų teikėjo įsipareigojimai, susiję su mokėjimo priemonėmis

Mokėjimo paslaugų teikėjas, išduodamas mokėjimo priemonę, vykdo šiuos įsipareigojimus ²:

- a) užtikrina, kad mokėjimo priemonės personalizuotais saugumo požymiais negalėtų naudotis kitos šalys, o tik mokėjimo priemonės vartotojas, turintis teisę naudoti mokėjimo priemonę, nepažeidžiant mokėjimo paslaugų vartotojo įsipareigojimų pagal 46 straipsnį ³;
 - b) nesiunčia neužsakytos mokėjimo priemonės, išskyrus atvejus, kai mokėjimo paslaugos vartotojui jau išduota mokėjimo priemonė turi būti pakeista;
 - c) užtikrina, kad visada būtų prieinamos tinkamos priemonės, kuriomis naudodamasis mokėjimo paslaugų vartotojas galėtų pateikti pranešimą pagal 46 straipsnio 1 dalies b punktą ar pareikalauti, kad mokėjimo priemonės blokavimas būtų panaikintas pagal 43 straipsnio 4 dalį; paprašius, mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia mokėjimo paslaugų vartotojui priemones, kuriomis per 18 mėnesių nuo pranešimo pateikimo jis gali įrodyti, kad yra pateikęs tokį pranešimą;
 - ca) užkerta kelią mokėjimo priemonės naudojimui, kai yra pateiktas pranešimas pagal 46 straipsnio b punktą ⁴.
- 2a. Mokėjimo paslaugų teikėjas prisiima mokėjimo priemonės siuntimo mokėtojui ar šios priemonės personalizuotų saugumo požymių siuntimo riziką ⁵.

¹ Sutampa su ECON 231.

² Kaip ECON 232.

³ Atitinka ECON 233.

⁴ Atitinka ECON 235, nors pateikta kitame straipsnyje.

⁵ ECON 236.

47a straipsnis

Pranešimas apie neleistinas ar netinkamai atliktas operacijas

Mokėjimo paslaugų vartotojui atliekamas ištaisymas tik tuo atveju, jei jis, sužinojęs apie visas apie neleistinas ar netinkamai atliktas operacijas, praneša savo mokėjimo paslaugų teikėjui nepagrįstai nedelsdamas ir ne vėliau kaip per 18 mėnesių nuo nurašymo nuo sąskaitos datos, išskyrus atvejus, kai atitinkamais atvejais mokėjimo paslaugų teikėjas nepateikė informacijos apie tą operaciją ar nesudarė sąlygų su ja susipažinti pagal III antraštinę dalį.

48 straipsnis

*Mokėjimo operacijų autentiškumo patvirtinimo ir įvykdymo įrodymas*¹

1. Valstybės narės reikalauja, kad, kai mokėjimo paslaugų vartotojas neigia suteikęs leidimą atlikti mokėjimo operaciją, kuri buvo įvykdyta, ar pareiškia, kad mokėjimo operacija buvo įvykdyta netinkamai, jo mokėjimo paslaugų teikėjas turi įrodyti, kad mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas,² ji buvo tinkamai užregistruota, įrašyta į sąskaitas ir jos nepaveikė techninis sutrikimas arba kitas trūkumas.

(...)

3. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas neigia išdavęs leidimą atlikti mokėjimo operaciją, kuri yra įvykdyta, mokėjimo paslaugų teikėjo užregistruotas mokėjimo priemonės naudojimas nebūtinai yra pakankamas įrodymas, kad mokėtojas suteikė leidimą atlikti mokėjimo operaciją ar kad mokėtojas veikė nesąžiningai arba tyčia ar dėl didelio neatsargumo neįvykdė vieno ar kelių savo įsipareigojimų pagal 46 straipsnį.

¹ ECON 237.

² Žr. iš dalies pakeistus sąvokų apibrėžimus 4 straipsnio 13 ir 17 punktuose.

49 straipsnis

Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už neleistinas mokėjimo operacijas

1. Valstybės narės užtikrina, kad, nepažeidžiant 47a straipsnio, neleistinos mokėjimo operacijos atveju mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas mokėtojui sugrąžintų neleistinos mokėjimo operacijos sumą ir atitinkamais atvejais atstatytų mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jeigu neleistina mokėjimo operacija nebūtų buvusi atlikta ¹.
2. Gali būti nustatyta tolesnė finansinė kompensacija laikantis mokėtojo ir jo mokėjimo paslaugų teikėjo sudarytai sutarčiai taikomos teisės nuostatų.

50 straipsnis

Mokėtojo atsakomybė už neleistiną mokėjimo priemonės naudojimą

1. Nukrypstant nuo 49 straipsnio, mokėtojas prisiima su neleistinomis mokėjimo operacijomis susijusius nuostolius iki 150 eurų, patirtus dėl mokėjimo priemonės praradimo ar vagystės arba, mokėtojui neapsaugojus personalizuotų saugumo požymių, dėl neteisėto jos pasisavinimo.

(...)
2. Mokėtojas prisiima visus su neleistinomis operacijomis susijusius nuostolius, jei jis juos patyrė veikdamas nesąžiningai arba dėl didelio neatsargumo ar tyčia neįvykdęs vieno ar kelių įsipareigojimų pagal 46 straipsnį. Tokiais atvejais 1 dalyje nustatyta maksimali suma netaikoma.
- 2a. Tais atvejais, kai mokėtojas veikė sąžiningai arba (...) neveikė tyčia, bet neįvykdė savo įsipareigojimų pagal 46 straipsnį, valstybės narės gali sumažinti 1 ir 2 dalyse nurodytą atsakomybę atsižvelgdamos visų pirma į mokėjimo priemonės personalizuotų saugumo požymių pobūdį ir aplinkybes, kuriomis ji buvo prarasta, pavogta ar neteisėtai pasisavinta.

¹ Iš dalies atitinka ECON 239; žr. bendrąją nuostatą 40c straipsnyje.

3. Mokėtojui netaikomos jokios finansinės pasekmės, atsiradusios dėl prarastos, pavogtos ar neteisėtai pasisavintos mokėjimo priemonės, po to, kai jis pateikė pranešimą pagal 46 straipsnio 1 dalies b punktą, išskyrus atvejus, kai mokėtojas veikė nesąžiningai.
4. Jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas nesuteikia tinkamų priemonių, kad būtų galima bet kuriuo metu pranešti apie prarastą, pavogtą arba neteisėtai pasisavintą mokėjimo priemonę, kaip reikalaujama 47 straipsnio c punkte, mokėtojas neatsako už finansines pasekmes, atsiradusias dėl tos mokėjimo priemonės naudojimo, išskyrus atvejus, kai mokėtojas veikė nesąžiningai.

(...)

51 straipsnis

Elektroniniai pinigai

1. Išbraukta ¹.
2. Išbraukta ².

52 straipsnis

Gavėjo ar per jį inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėtojui būtų suteikta teisė į tai, jog jo mokėjimo paslaugų teikėjas grąžintų gavėjo ar per jį inicijuotos leistinos ir jau įvykdytos mokėjimo operacijos sumą, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

(a) suteikiant leidimą nebuvo nurodyta tiksli mokėjimo operacijos suma; ir

¹ Išbraukta kaip ECON 244.

² 51 straipsnio 2 dalis turi būti išbraukta. Elektroninių pinigų išleidimo klausimą reikia nagrinėti kartu su mikromokėjimais naujame 40d straipsnyje.

- b) mokėjimo operacijos suma yra didesnė už sumą, kurios pagrįstai galėtų tikėtis mokėtojas atsižvelgdamas į savo ankstesnių išlaidų struktūrą, bendrosios sutarties sąlygas ir atitinkamas aplinkybes tuo atveju ¹.

Gražinama suma yra (...) visa įvykdytos mokėjimo operacijos suma (...).

2. Tačiau taikant 1 dalies b punktą mokėtojas negali remtis valiutų keitimo priežastimis, jeigu buvo taikomas bazinis valiutų keitimo kursas, dėl kurio jis susitarė su savo mokėjimo paslaugų teikėju, pagal 26 straipsnio 1 dalies c a punktą ir 31 straipsnio 3 dalies b punktą.
3. Mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo bendrojoje sutartyje gali būti susitarta, kad mokėtojas neturi teisės į grąžinimą, kai mokėtojas perduoda savo sutikimą įvykdyti mokėjimo pavedimą tiesiogiai savo mokėjimo paslaugų teikėjui, o mokėjimo paslaugų teikėjas arba gavėjas mokėtojui sutartu būdu pateikia informaciją apie būsimą mokėjimo operaciją ar sudaro sąlygas su ja susipažinti ne mažiau kaip prieš keturias savaites iki numatyto mokėjimo operacijos įvykdymo.

53 straipsnis

Prašymai dėl gavėjo ar per jį inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimo

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėtojas galėtų prašyti grąžinti gavėjo ar per jį inicijuotos leistinos mokėjimo operacijos sumą, kaip nurodyta 52 straipsnyje, aštuonių savaičių nuo datos, kurią lėšos yra nurašomos nuo sąskaitos, laikotarpiu, išskyrus atitinkamus atvejus, kai mokėjimo paslaugų teikėjas ne mažiau kaip keturias savaites nesuteikė informacijos apie tą mokėjimo operaciją ar nesudarė sąlygų su ja susipažinti pagal 36 straipsnį. Mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu mokėtojas pateikia faktinius duomenis, susijusius su 52 straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. Gavęs prašymą dėl grąžinimo, mokėjimo paslaugų teikėjas per dešimt darbo dienų grąžina visą mokėjimo operacijos sumą (...) arba nurodo atsisakymą ją grąžinti pateisinančias aplinkybes, nurodydamas įstaigą, į kurią mokėtojas gali kreiptis pagal 72–75 straipsnius, jeigu jis nesutinka su nurodytomis pateisinančiomis aplinkybėmis.

¹ EP nori, kad reikalavimai būtų objektyvesni, o tai galima būtų pasiekti išbraukiant paskutinę sakinio dalį, prasidedančią žodžiais „atsižvelgdamas į“.

2 skyrius

Mokėjimo operacijos vykdymas

1 SKIRSNIS

MOKĖJIMO PAVEDIMAI IR PERVESTOS SUMOS

54 straipsnis

Mokėjimo pavedimų gavimas ¹

1. Valstybės narės užtikrina, kad gavimo momentas yra momentas, kai mokėjimo paslaugų teikėjas gauna mokėtojo inicijuotą mokėjimo pavedimą arba mokėjimo paslaugų teikėjas gauna gavėjo ar per jį inicijuotą mokėjimo pavedimą arba kai toks mokėjimo paslaugų teikėjas turėjo galimybę jį gauti darbo dienos metu. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali nustatyti laiką besibaigiant darbo dienai, po kurio bet kuris gautas mokėjimo pavedimas bus laikomas gautu kitą darbo dieną.
2. Jei mokėjimo pavedimą inicijuojantis mokėjimo paslaugos vartotojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas susitaria, kad mokėjimo pavedimas turi būti pradėtas vykdyti konkrečią dieną ar tam tikro laikotarpio pabaigoje, arba dieną, kai mokėtojas pateikia lėšas savo mokėjimo paslaugų teikėjui, laikoma, kad priėmimo momentas 60 straipsnio tikslais įvyksta tą sutartą dieną.

55 straipsnis

Atsisakymas vykdyti mokėjimo pavedimus

1. Kai mokėjimo paslaugų teikėjas atsisako vykdyti mokėjimo pavedimą, mokėjimo paslaugų vartotojui pranešama apie atsisakymą ir, jei įmanoma, apie atsisakymo priežastis ir visų faktinių klaidų, dėl kurių atsisakoma, ištaisymo procedūrą, išskyrus atvejus, kai tai draudžiama pagal kitus atitinkamus Bendrijos ar nacionalinės teisės aktus.

¹ Žr. 23a konstatuojamąją dalį.

Mokėjimo paslaugų teikėjas sutartu būdu nedelsdamas išsiunčia pranešimą ar sudaro sąlygas su juo susipažinti visais atvejais per laikotarpius, nurodytus pagal 60 straipsnį.

Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta sąlyga, kad mokėjimo paslaugų teikėjas gali imti mokestį už tokį pranešimą, jei atsisakymas yra objektyviai pateisinamas.

2. Tais atvejais, kai įvykdytos visos mokėtojo bendrojoje sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas negali atsisakyti įvykdyti leistino mokėjimo pavedimo nepriklausomai nuo to, ar mokėjimo pavedimas inicijuotas mokėtojo ar gavėjo arba per jį, išskyrus atvejus, kai tai draudžiama pagal kitus atitinkamus Bendrijos ar nacionalinės teisės aktus.
3. Mokėjimo pavedimas, kurį atsisakyta vykdyti, laikomas negautu taikant 60 ir 67 straipsnius.

56 straipsnis

Mokėjimo pavedimo neatšaukiamumas

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų vartotojas negalėtų atšaukti mokėjimo pavedimo po gavimo momento, išskyrus atvejus, kai šiame straipsnyje nurodoma kitaip.
 - 1a. Kai mokėjimo operacija inicijuojama gavėjo ar per jį, mokėtojas negali atšaukti mokėjimo pavedimo (...) po to, kai mokėjimo pavedimas arba jo sutikimas dėl jo perduodamas gavėjui.
 - 1b. Tačiau (...) tiesioginio nurašymo nuo sąskaitos atveju mokėtojas gali atšaukti mokėjimo pavedimą (...) vėliausiai iki darbo dienos prieš (...) dieną, kurią susitarta nurašyti lėšas, pabaigos.
2. 54 straipsnio 2 dalyje nurodytu atveju mokėjimo paslaugų vartotojas gali atšaukti mokėjimo pavedimą vėliausiai iki darbo dienos, einančios prieš sutartą dieną, pabaigos.
3. Po pirmesnėse dalyse nurodytų terminų mokėjimo pavedimas gali būti atšauktas tik tuo atveju, kai dėl to susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas. Be to, 1a ir 1b dalyse nurodytu atveju būtinas gavėjo pritarimas. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali imti mokestį už atšaukimą, jei tai numatyta bendrojoje sutartyje.

56a straipsnis

Atvejis, kai mokėjimo paslaugų teikėjai grąžina sumas iškilus ginčui su trečiąja šalimi

Valstybės narės užtikrina, kad neatšaukiamumas pagal 56 straipsnį neturėtų įtakos mokėjimo paslaugų teikėjo teisei ar įsipareigojimui, grindžiamam mokėtojo bendrąja sutartimi ar nacionaliniais įstatymais ir kitais teisės aktais ar gairėmis, grąžinti mokėtojui įvykdytos mokėjimo operacijos sumą tuo atveju, kai kyla mokėtojo ir trečiosios šalies (teikėjo ar teikėjo) ginčas dėl prekių ir paslaugų. Toks grąžinimas laikomos nauja mokėjimo operacija.

57 straipsnis

Išbraukta.

58 straipsnis

Pervestos ir gautos sumos

1. Valstybės narės reikalauja, kad (...) mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų teikėjų tarpininkai (...) pervestų visą mokėjimo operacijos sumą (...) ir neatskaitytų mokesčių iš pervestos sumos. (...)
2. Tačiau gavėjas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti, kad mokėjimo paslaugų teikėjas atskaitytų savo mokesčius iš pervedamos sumos prieš ją įskaitant į gavėjo sąskaitą. Tokiu atveju gavėjui pateikiamoje informacijoje visa mokėjimo operacijos suma ir mokesčiai nurodomi atskirai.
3. Jei iš pervestos sumos atskaitomi kiti negu 2 dalyje nurodyti mokesčiai, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas gautų visą mokėtojo inicijuotos mokėjimo operacijos sumą. Tais atvejais, kai mokėjimo operacija inicijuojama gavėjo ar per jį, jo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas gautų visą mokėjimo operacijos sumą.

2 SKIRSNIS

ĮVYKDYMO LAIKAS IR ĮSKAITYMO DATA

59 straipsnis

Taikymo sritis

¹ (...)

2. Šis skirsnis taikomas:

- a) mokėjimo operacijoms eurai;
 - b) nacionalinėms mokėjimo operacijoms atitinkamos valstybės narės valiuta;
 - c) kai reikia perskaičiuoti valiutą, mokėjimo operacijoms, įskaitant mokėjimo operacijas, kurias vykdant sumos eurai perskaičiuojamos tik į sumas euro zonai nepriklausančios valstybės narės valiuta, ir kai perskaičiavimą atliekančio mokėjimo paslaugų teikėjo buvimo vieta yra toje euro zonai nepriklausančioje valstybėje narėje.
3. Šis skirsnis taikomas kitoms mokėjimo operacijoms, išskyrus atvejį, kai mokėjimo paslaugų vartotojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas susitaria kitaip.

60 straipsnis

Mokėjimo į mokėjimo sąskaitą operacijos

1. Valstybės narės reikalauja, kad mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojo inicijuotos mokėjimo operacijos atveju užtikrintų, jog po gavimo momento pagal 54 straipsnį mokėjimo operacijos sumą gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gautų ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos. Iki 2012 m. sausio 1 d. mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti dėl ne ilgesnio kaip trijų dienų laikotarpio. Šie laikotarpiai gali būti pratęsti dar viena darbo diena raštu inicijuotų mokėjimo operacijų atveju.

¹ ECON 209, išbraukta dėl siauresnės taikymo srities.

1-a. Valstybės narės reikalauja, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo operacijos sumą į gavėjo mokėjimo sąskaitą įskaitytų iš karto mokėjimo paslaugų teikėjui gavus lėšas. Tačiau kai mokėjimo operaciją inicijuoja mokėtojas, jo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas gautų mokėjimo operacijos sumą per 1 dalyje nurodytą laikotarpį.

- 1a. Valstybės narės reikalauja, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gavėjo ar per jį inicijuotos mokėjimo operacijos atveju užtikrintų, jog po gavimo momento pagal 54 straipsnį mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo sąskaitą ne vėliau kaip iki gavėjo ir mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjų kitos darbo dienos pabaigos. Gavėjas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti dėl ilgesnio laikotarpio, kuris tiesioginio nurašymo nuo sąskaitos atveju negali viršyti trijų darbo dienų po gavimo dienos. Šie laikotarpiai gali būti pratęsti dar viena darbo diena raštu inicijuotų mokėjimo operacijų atveju.

61 straipsnis

Išbraukta.

62 straipsnis

Atvejis, kai gavėjas neturi mokėjimo sąskaitos mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje

Jeigu gavėjas neturi mokėjimo sąskaitos mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris gauna gavėjui skirtas lėšas, jas perveda gavėjui per 60 straipsnyje nustatytą laikotarpį.

63 straipsnis

Mokėjimo sąskaitoje laikomi gryniesi pinigai

1. Kai vartotojas padeda grynuosius pinigus į mokėjimo sąskaitą mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje tos mokėjimo sąskaitos valiuta, mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad suma būtų įskaityta ir įskaitymo data būtų nustatyta iš karto po (...) lėšų gavimo momento. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas, į gavėjo mokėjimo sąskaitą suma įskaitoma ir jos įskaitymo data nustatoma ne vėliau kaip kitą darbo dieną po lėšų gavimo.
2. Mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad lėšas įskaičius į gavėjo mokėjimo sąskaitą, gavėjas galėtų tomis lėšomis disponuoti.

64 straipsnis

Nacionalinės mokėjimo operacijos

Tik nacionalinių mokėjimo operacijų atvejais valstybės narės gali numatyti trumpesnę, nei numatyta šiame skirsnyje, maksimalų mokėjimo operacijos įvykdymo terminą.

64a straipsnis

Įskaitymo data ir lėšų buvimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad įskaitymo į gavėjo mokėjimo sąskaitą data būtų diena, kai mokėjimo operacijos suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo sąskaitą.

Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad lėšas įskaičius į gavėjo mokėjimo sąskaitą, gavėjas galėtų tomis lėšomis disponuoti ¹.

2. Valstybės narės užtikrina, kad nurašymo nuo mokėtojo mokėjimo sąskaitos data būtų ne ankstesnė nei momentas, kuriuo mokėjimo operacijos suma nurašoma nuo tos mokėjimo sąskaitos.

¹ Iš dalies atitinka ECON 259. Suderinta su 63 straipsniu.

3 SKIRSNIS

ATSAKOMYBĖ

65 straipsnis

Įskaitymo data

Išbraukta.

66 straipsnis

Netinkami unikalūs identifikatoriai

1. Mokėjimo pavedimą vykdant pagal unikalų identifikatorių, jis laikomas tinkamai įvykdytu, jei lėšos pervedamos unikaliame identifikatoriuje nurodytam gavėjui.
2. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojo pateiktas unikalus identifikatorius yra netinkamas, mokėjimo paslaugų teikėjas neatsako pagal 67 straipsnį už operacijos neįvykdymą arba netinkamą įvykdymą.

Tačiau mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas deda deramas pastangas siekdamas atgauti mokėjimo operacijos lėšas.

Mokėjimo paslaugų teikėjas gali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti mokestį už lėšų sugrąžinimą, jei tai numatyta bendrojoje sutartyje.

3. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas pateikia ne tik informaciją, reikalaujamą pagal 26 straipsnio 1 dalies a punktą ar 31 straipsnio 2 dalies b punktą, bet ir papildomą informaciją, mokėjimo paslaugų teikėjas atsako tik už mokėjimo operacijų vykdymą pagal mokėjimo paslaugų vartotojo pateiktą unikalų identifikatorių.

4. Valstybės narės reikalauja, kad mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas pasirūpintų tinkamomis priemonėmis unikalios identifikatoriaus tinkamumui ir (arba) jo suderinamumui su mokėjimo paslaugų teikėjo prašoma kita informacija pagal 26 straipsnio 1 dalies a punktą ar 31 straipsnio 2 dalies b punktą nustatyti, jei įmanoma, atsižvelgiant į mokėjimo paslaugos ypatumus ir techninius apribojimus. Jei nustatoma, kad unikalios identifikatorius yra netinkamas ar nesuderinamas su kita prašoma informacija, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas atsisako vykdyti mokėjimo pavedimą arba informuoja apie tai mokėtoją.

67 straipsnis

Mokėjimo operacijos neįvykdymas arba netinkamas įvykdymas

1. (...)
- 1a. Mokėtojui inicijavus mokėjimo pavedimą, jo mokėjimo paslaugų teikėjas, nepažeisdamas 47a straipsnio, 66 straipsnio 2 ir 3 dalių bei 70 straipsnio, atsako už tinkamą mokėjimo operacijos įvykdymą.¹ Netinkamai įvykdytos (...) mokėjimo operacijos atveju mokėjimo paslaugų teikėjas (...) nepagrįstai nedelsdamas grąžina mokėtojui netinkamai įvykdytos (...) mokėjimo operacijos sumą ir atitinkamais atvejais atstato mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jei netinkamai įvykdyta (...) mokėjimo operacija nebūtų buvusi atlikta.
- 1b. Gavėjui ar per jį inicijavus mokėjimo pavedimą, jo mokėjimo paslaugų teikėjas, nepažeisdamas 47a straipsnio, 66 straipsnio 2 ir 3 dalių bei 70 straipsnio, atsako už tinkamą mokėjimo operacijos įvykdymą. Neįvykdytos arba netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos atveju mokėjimo paslaugų teikėjas nepagrįstai nedelsdamas (...) suteikia gavėjui neįvykdytos ar netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir atitinkamais atvejais įskaityti atitinkamą sumą į gavėjo mokėjimo sąskaitą.

¹ Atitinka ECON 262; žodis „griežtai“ išbrauktas ir įrašytos būtinos nuorodos.

- 1c. Be to, mokėtojai inicijavus mokėjimo pavedimą, jo mokėjimo paslaugų teikėjas atsako už visus mokesčius ir palūkanas, kurios tenka mokėtojai dėl mokėjimo operacijos neįvykdymo ar netinkamo įvykdymo. Gavėjui ar per jį inicijavus mokėjimo pavedimą, jo mokėjimo paslaugų teikėjas atsako už visus mokesčius ir palūkanas, kurios tenka gavėjui dėl mokėjimo operacijos neįvykdymo ar netinkamo įvykdymo.

68 straipsnis

Pervedimai į trečiąsias šalis

Išbraukta.¹

69 straipsnis

Papildoma finansinė kompensacija

Sprendimas dėl papildomos finansinės kompensacijos (be tos, kuri numatyta pagal šį skirsnį) gali būti priimtas pagal teisės aktus, taikomus mokėjimo paslaugų vartotojo ir jo mokėjimo paslaugų teikėjo sudarytai sutarčiai.

70 straipsnis

Atsakomybės netaikymas

1 ir 2 skyriuose nustatyta atsakomybė netaikoma *force majeure* atvejais arba kai mokėjimo paslaugų teikėjas saisto kiti teisiniai įsipareigojimai, numatyti nacionalinės arba Bendrijos teisės aktuose.

¹ Kaip ECON 267.

¹ 2a skyrius

Masinio mokėjimo priemonės

3 skyrius

Duomenų apsauga

71 straipsnis

Duomenų apsauga

Valstybės narės leidžia asmens duomenis tvarkyti mokėjimo sistemose ir mokėjimo paslaugų teikėjams, kai tai yra būtina siekiant užtikrinti sukčiavimo atliekant mokėjimus prevenciją, tyrimą ir nustatymą. Tokie asmens duomenys tvarkomi laikantis Direktyvos 95/46/EB nuostatų.

4 skyrius

Skundai ir ginčų sprendimo ne teismo tvarka procedūros

1 SKIRSNIS

SKUNDŲ PROCEDŪROS

72 straipsnis

Skundai

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų sukurtos procedūros, pagal kurias mokėjimo paslaugų vartotojai ir kitos suinteresuotos šalys, įskaitant vartotojų asociacijas, galėtų kompetentingoms institucijoms pateikti skundus įtariant, kad mokėjimo paslaugų teikėjai pažeidė šios direktyvos nuostatas įgyvendinančių nacionalinės teisės aktų nuostatas.

¹ Skyriaus dėl masinio mokėjimo nereikia įtraukti į direktyvą, šį klausimą reikia aptarti 40a straipsnyje.

2. Tam tikrais atvejais ir nepažeidžiant teisės paduoti skundą teismui pagal nacionalinę procesinę teisę, kompetentinga institucija savo atsakyme skundo pateikėją informuoja apie skundų nagrinėjimo ne teismo tvarka procedūras, nustatytas pagal 75 straipsnį.

2a. Išbraukta.

73 straipsnis

Sankcijos

1. Valstybės narės nustato sankcijų už pagal šią direktyvą priimtų nacionalinių nuostatų pažeidimus taikymo taisykles ir imasi visų būtinų priemonių jų įgyvendinimui užtikrinti. Numatytos sankcijos privalo būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.
2. Apie 73 straipsnio 1 dalyje nurodytas nuostatas ir 74 straipsnyje minimas kompetentingas institucijas valstybės narės praneša Komisijai ne vėliau kaip iki 85 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytos datos ir nedelsdamos jai praneša apie visus vėlesnius pakeitimus, darančius poveikį minėtoms nuostatomis ir institucijoms.

¹74 straipsnis

Kompetentingos institucijos

1. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad 72 straipsnio 1 dalyje ir 73 straipsnio 1 dalyje numatytas skundų nagrinėjimo procedūras ir sankcijas atitinkamai administruotų institucijos, turinčios įgaliojimus užtikrinti, kad būtų laikomasi pagal šiame skirsnyje nustatytus reikalavimus priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų.

¹ Žr. 34a konstatuojamąją dalį.

2. Pagal šios direktyvos III ir IV antraštinės dalis priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų pažeidimo ar įtariamo pažeidimo atveju 1 dalyje nurodytos kompetentingos institucijos yra mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, tačiau filialų ir tarpininkų, veikiančių pagal (...) įsisteigimo teisę, atveju – priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos.

2 SKIRSNIS

TEISIŲ GYNIMO NE TEISMO TVARKA PROCEDŪROS

75 straipsnis

Teisių gynimas ne teismo tvarka

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų taikomos tinkamos ir veiksmingos skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo ne teismo tvarka procedūros, skirtos ne teismo tvarka spręsti mokėjimo paslaugų vartotojų ir jų mokėjimo paslaugų teikėjų ginčus dėl pagal šią direktyvą kylančių teisių ir įsipareigojimų, atitinkamais atvejais pasitelkiant esamas įstaigas.¹
2. Tarptautinių ginčų atveju valstybės narės užtikrina, kad sprendamos ginčus šios įstaigos aktyviai bendradarbiautų.

75a straipsnis

Statistinė informacija

Išbraukta.

¹ Pirmininkaujanti valstybė narė konsultuojasi su valstybėmis narėmis dėl 1 dalies, kurią EP norėtų matyti tokią pačią, kaip Komisijos pasiūlyme, ar labiau patikslintą nei ankstesniame Tarybos tekste.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

Įgyvendinimo priemonės ir Mokėjimų komitetas

76 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

1. Siekdama atsižvelgti į mokėjimo paslaugų technologijų ir rinkos pokyčius bei užtikrinti vienodą šios direktyvos taikymą, Komisija, laikydamasi 77 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros, gali patvirtinti šias įgyvendinimo priemones:
 - a) patikslinti šios direktyvos priede pateiktą veiklos rūšių sąrašą pagal 2–4 ir 10 straipsnius;
 - b) patikslinti mikroįmonės sąvoką, kaip apibrėžta 4 straipsnio 19a dalyje, pagal Rekomendacijos 2003/361/EB pakeitimus¹;
 - c) atnaujinti 21 straipsnio 1 dalyje ir 50 straipsnio 1 dalyje nurodytas sumas siekiant atsižvelgti į infliaciją ir reikšmingus pokyčius rinkoje.
2. Nė viena priimta įgyvendinimo priemonė negali keisti esminių šios direktyvos nuostatų.

77 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda iš valstybių narių atstovų sudarytas Mokėjimų komitetas, toliau – Komitetas, kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas.

¹ Nes įtrauktas mikroįmonių sąvokos apibrėžimas.

2. Kai kituose straipsniuose daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5a ir 7 straipsniai atsižvelgiant į to sprendimo 8 straipsnį.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nurodyto laikotarpio trukmė yra trys mėnesiai.

3. Komitetas patvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

Baigiamosios nuostatos

78 straipsnis

Visiškas suderinimas

1. Nepažeidžiant 23b straipsnio 2 dalies, 34 straipsnio 3 dalies, 36 straipsnio 3 dalies, 37 straipsnio 3 dalies, 40b straipsnio 2 dalies, 40c straipsnio 3a dalies, 50 straipsnio 2a dalies, 64 ir 80 straipsnių, kai šioje direktyvoje yra numatytos suderintos nuostatos, valstybės narės negali toliau taikyti arba nustatyti kitų nuostatų, nei nustatyta šioje direktyvoje.
 - 1a. Kai valstybė narė naudojasi 1 dalyje nurodytomis galimybėmis, ji informuoja apie tai ir apie visus tolesnius pakeitimus Komisiją. Komisija paskelbia informaciją tinklavietėje arba sudaro sąlygas visuomenei susipažinti su ja kitu lengvai prieinamu būdu.
2. Išbraukta ¹.
3. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai nenukryptų mokėjimo paslaugų vartotojų nenaudai nuo šios direktyvos nuostatas įgyvendinančių arba jas atitinkančių nacionalinės teisės aktų nuostatų, išskyrus atvejus, kai tai aiškiai nustatyta tose nuostatose.

Tačiau mokėjimo paslaugų teikėjai gali nuspręsti mokėjimo paslaugų vartotojams taikyti palankesnes sąlygas.

¹ Išbraukimui nepritaria: UK, LUX ir COM.

79 straipsnis

Peržiūra

Ne vėliau kaip po trijų metų nuo 85 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytos datos Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui bei Europos centriniam bankui pranešimą apie šios direktyvos įgyvendinimą ir poveikį visų pirma:

- galimą poreikį praplėsti direktyvos taikymo sritį ir ją taikyti mokėjimo operacijoms visomis valiutomis bei mokėjimo operacijoms, kai tik vieno iš mokėjimo paslaugų teikėjų buvimo vieta yra Bendrijoje,

¹ [- leidimo išdavimo mokėjimo įstaigoms reikalavimų galimą poveikį mokėjimo įstaigų ir kitų paslaugų teikėjų konkurencingumui ir naujų paslaugų teikėjų patekimo į rinką kliūtims;] ir

[- šios direktyvos (...) 23f ir (...) 40d straipsnių taikymą ir galimą poreikį patikslinti šios direktyvos taikymo sritį atsižvelgiant į (...) mikromokėjimų priemones ir elektroninius pinigus, ²]

atitinkamais atvejais kartu su pasiūlymu dėl direktyvos peržiūros.

80 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostata

1. Nepažeisdamos Direktyvos 2005/60/EB ir kitų atitinkamų Bendrijos teisės aktų, valstybės narės juridiniams asmenims, įskaitant Direktyvoje 2006/48/EB apibrėžtas finansų įstaigas, kurie pradėjo vykdyti mokėjimo įstaigų veiklą, kaip numatyta šioje direktyvoje, laikydamiesi nacionalinės teisės aktų, galiojusių iki [šios direktyvos įsigaliojimo dienos], leidžia tęsti šią

¹ Laužtiniuose skliaustuose, kadangi tai susiję su riziką ribojančių reikalavimų klausimu ir kitais klausimais, kurie tebėra neišspręsti.

² Dėl naujų 23f ir 40d straipsnių dėl mikromokėjimų priemonių ir elektroninių pinigų.

“veiklą be leidimo pagal 6 straipsnį atitinkamoje valstybėje narėje ne ilgiau kaip 18 mėnesių nuo 85 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytos datos. Visiems šiems asmenims, kuriems šiuo laikotarpiu leidimas nesuteikiamas, draudžiama teikti mokėjimo paslaugas pagal 23a straipsnį.

2. Valstybės narės gali numatyti, kad 1 dalyje nurodytiems juridiniams asmenims leidimas suteikiamas automatiškai ir šie asmenys įtraukiami į registrą pagal 8 straipsnį, jei kompetentingoms institucijoms jau įrodyta, kad 5 ir 6 straipsniuose nustatyti reikalavimai yra tenkinami. Prieš suteikdamos leidimus atitinkamiems subjektams, kompetentingos institucijos juos apie tai informuoja.
3. Nepažeisdamos Direktyvos 2005/60/EB ar kitų atitinkamų Bendrijos teisės aktų, valstybės narės fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie pradėjo vykdyti mokėjimo įstaigų veiklą, kaip numatyta šioje direktyvoje, laikydamiesi nacionalinės teisės aktų, galiojusių iki [*šios direktyvos įsigaliojimo dienos*], ir kurie turi teisę į netaikymą pagal 21 straipsnį, leisti tęsti šią veiklą atitinkamoje valstybėje narėje ne ilgesniu kaip [3] metų pereinamuoju laikotarpiu, atsisakius netaikymo pagal 21 straipsnį ir neįtraukiant šių asmenų į registrą pagal 8 straipsnį. Visiems šiems asmenims, kuriems atsisakoma taikyti netaikymo nuostatas šiuo laikotarpiu, draudžiama teikti mokėjimo paslaugas pagal 23a straipsnį.

81 straipsnis

Direktyvos 97/7/EB pakeitimas

Direktyvos 97/7/EB 8 straipsnis išbraukiamas.

82 straipsnis

Direktyvos 2006/48/EB pakeitimas

Direktyvos 2006/48/EB 24 straipsnio 1 dalyje po pirmos pastraipos įrašoma ši pastraipa:

„Nepažeidžiant šios dalies e punkto, jeigu finansų įstaigos teikia mokėjimo paslaugas, kaip

apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje [...] dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje (*), jos vykdo tos direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytus reikalavimus.

(*) OL L [...], [...], p.[...].

83 straipsnis

Direktyvos 2002/65/EB pakeitimas

Direktyva 2002/65/EB iš dalies keičiama taip:

1. 8 straipsnis išbraukiamas.
2. 4 straipsnyje įrašoma ši dalis:
 - 5) Kai taikoma ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva [.../...] (*), tos direktyvos 3 straipsnio 1 dalies su informavimu susijusios nuostatos, išskyrus 2 punkto c–g papunkčius, 3 punkto a ir e papunkčius bei 4 punkto b papunktį, pakeičiamos ankstesnės direktyvos 25, 26, 30 ir 31 straipsniais.¹

(*) OL L [...], [...], p.[...].

83a straipsnis

Direktyvos 2005/60/EB pakeitimas

Direktyva 2005/60/EB iš dalies keičiama taip:

1. 3 straipsnio 2 dalies a punktas pakeičiamas taip:
 - „a) įmonė, kuri nėra kredito įstaiga ir kuri vykdo vieną ar daugiau veiklos rūšių, nurodytų Direktyvos 2006/48/EB I priedo 2–12 punktuose ir 14 punkte, įskaitant valiutos keityklų (*bureaux de change*) veiklą ir mokėjimo paslaugų teikimą, kaip apibrėžta Direktyvos [...] 4 straipsnio 2a dalyje [...]“.

¹ Susiję su 23c straipsnio 2 dalimi.

83a straipsnis
Direktyvos 2005/60/EB pakeitimas

1a. 15 straipsnio 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

- “1. Kai valstybė narė leidžia, kad kredito ir finansų įstaigomis, nurodytomis 2 straipsnio 1 dalies 1 ar 2 punktuose ir esančiomis jos teritorijoje, valstybės viduje būtų remiamasi kaip trečiosiomis šalimis, ta valstybė narė bet kuriuo atveju leidžia, kad įstaigos ir asmenys, nurodyti 2 straipsnio 1 dalyje ir esantys jos teritorijoje, pagal 14 straipsnio nuostatas pripažintų ir priimtų įstaigos, nurodytos 2 straipsnio 1 dalies 1 ar 2 punktuose (išskyrus valiutos keityklas), pagal šią direktyvą kitoje valstybėje narėje įvykdytų ir 16 bei 18 straipsnių reikalavimus atitinkančių 8 straipsnio 1 dalies a–c punktuose nustatytų deramo klientų patikrinimo reikalavimų rezultatus, net jei dokumentai ar duomenys, kuriais grindžiami šie reikalavimai, skiriasi nuo tų, kurių reikalaujama toje valstybėje narėje, į kurią klientas nukreipiamas.
2. Kai valstybė narė leidžia, kad jos valiutos keityklomis, nurodytomis 3 straipsnio 2 dalies a punkte ir esančiomis jos teritorijoje, valstybės viduje būtų remiamasi kaip trečiosiomis šalimis, ta valstybė narė bet kuriuo atveju joms leidžia pagal 14 straipsnio nuostatas pripažinti ir priimti tos pačios kategorijos įstaigos pagal šią direktyvą kitoje valstybėje narėje įvykdytų ir 16 bei 18 straipsnių reikalavimus atitinkančių 8 straipsnio 1 dalies a–c punktuose nustatytų deramo klientų patikrinimo reikalavimų rezultatus, net jei dokumentai ar duomenys, kuriais grindžiami šie reikalavimai, skiriasi nuo tų, kurių reikalaujama toje valstybėje narėje, į kurią klientas nukreipiamas.”

2. 36 straipsnio 1 dalyje antras sakinyss išbraukiamas nuo šios direktyvos 85 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nustatytos datos.

84 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 97/5/EB yra panaikinama nuo 85 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytos datos.

85 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip per [18] mėnesių nuo šios direktyvos priėmimo, įgyvendina šią direktyvą. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstą.

Priimdamos šias nuostatas, valstybės narės daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Valstybės narės nustato nuorodos darymo tvarką.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

86 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

87 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva yra skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje,

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

„MOKĖJIMO PASLAUGOS“ PAGAL 4 STRAIPSNĮ

- 1) Paslaugos, kuriomis sudaromos sąlygos grynuosius pinigus padėti į mokėjimo sąskaitas, ir visos su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios operacijos.
- 2) Paslaugos, kuriomis sudaromos sąlygos grynuosius pinigus išimti iš mokėjimo sąskaitos, ir visos su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios operacijos.
- 3) Mokėjimo operacijų vykdymas, įskaitant lėšų pervedimą į mokėjimo sąskaitą, atidarytą vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjo arba kito mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje:
 - tiesioginis nurašymas nuo sąskaitos, įskaitant vienkartinį tiesioginį nurašymą nuo sąskaitos;
 - mokėjimo operacijų vykdymas naudojant mokėjimo kortelę ar panašią priemonę;
 - kredito pervedimų vykdymas, įskaitant periodinius pavedimus.
- 4) Mokėjimo operacijų vykdymas, kai mokėjimo paslaugų vartotojui lėšos suteiktos pagal kredito liniją:
 - tiesioginis nurašymas nuo sąskaitos, įskaitant vienkartinį tiesioginį nurašymą nuo sąskaitos;
 - mokėjimo operacijų vykdymas naudojant mokėjimo kortelę ar panašią priemonę;
 - kredito pervedimų vykdymas, įskaitant periodinius pavedimus.
- 5) Mokėjimo kortelių, kurias naudodamas mokėjimo paslaugų vartotojas gali pervesti įskaitytas į sąskaitą lėšas (debeto kortelės) ar lėšas pagal kredito liniją (kredito kortelės), išdavimas ¹.
- 6) išbraukta ².
- 7) Piniginės perlaidos.

¹ Kaip ECON 280.

² Punktas išbrauktas, nes lėšų sąvokos apibrėžimas pateiktas 4 straipsnio 8 punkte. Kai mokėjimo operacijų lėšos yra elektroniniai pinigai, šioms operacijoms taikomas 3 punktas.

8) Mokėjimo operacijos, kurias telekomunikacijų arba IT sistemą ar tinklą valdantis paslaugų teikėjas, veikdamas mokėjimo paslaugų vartotojo vardu, vykdo nuotoliniu būdu ryšio priemonėmis, pavyzdžiui, mobiliaisiais telefonais arba kitais skaitmeniniais ar IT prietaisais, išskyrus atvejus, kai skaitmeninės prekės ar elektroninių ryšių paslaugos iš esmės teikiamos naudojant patį prietaisą, o mokėjimas atliekamas tiesiogiai telekomunikacijų arba IT sistemą ar tinklą valdančiam paslaugų teikėjui jo paties sąskaita, o ne jam tarpininkaujant trečiajai šaliai ¹.

9) išbraukta ².

¹ Suderinama su ECON 283.

² Kaip ECON 284.